

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal. pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego**, ulica Jagiellońska l. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie	32 K	rocznie	24 K
ówierócznie 8 K — h.		ówierócznie	6 K
półrocznie	16 K	półrocznie	12 K
		miesięcznie	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h, miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwcza lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego** we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3. W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 88 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

O stanie zdrowia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości wydano następujące biuletyn:

Polepszenie w obiektywnym stanie trwa dalej, katar najdrobniejszych rozgałęzień oskrzeli zmniejsza się, katar grubszych rozgałęzień oskrzeli trwa dalej, ciepota prawie normalna, puls powolny i silny, apetyt dobry, stan sił bardzo zadowalający.

Wiedeń, dnia 21 kwietnia 1914, wieczorem.

Lekarz przyboczny dr. Kerzl.
Prof. dr. Ortner.

P. Minister rolnictwa zamianował w etacie urzędników rachunkowych dyrekcji dóbr bukowińskiego gr. orientalnego funduszu religijnego radcę rachunkowego, Adama Pawłowskiego, starszym radcą rachunkowym.

P. Minister robót publicznych przyznał Zygmuntowi Zbijewskiemu, nauczycielowi państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie, IX. klasę rangi.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzieliło Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu hr. Kajetanowi br. Horochowi i tow. pozwolenia na założenie Towarzystwa akcyjnego pod firmą: „Krakowski Bank komercyjny, Towarzystwo akcyjne w Krakowie“, z siedzibą w Krakowie i zatwierdziło statut tego Towarzystwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 23 kwietnia.

Gościna królestwa angielskich w Paryżu.

Czytamy we *Fremdenblacie*: Królestwo angielskie bawią w Paryżu, entuzjastycznie witani przez ludność stolicy Francji. Ku czci króla Jerzego i królowej Maryi ułożono program pełen uroczystości, w których Paryż roztoczyć będzie mógł cały czar swej wspaniałości, aby dostojnym gościom jak najbardziej umilić pobyt nad Sekwaną.

Król angielski przybywa z oficjalnymi odwiedzinami i zamieszkał też nie w ambasadzie angielskiej, jeno w pałacu Burbońskim. Królestwo angielskie odwiedzają się za wizytę, jaką im złożył po wyborze prezydent Republiki. Serdeczne i sympatyczne przyjęcie, w jakim wtedy spotkał się p. Poincaré w Londynie, staje się teraz udziałem królestwa — może nawet w zwiększonej mierze. Nad Sekwaną święci solenne gody przyjaźni dwu narodów, które tylekrotnie wrogo stawały naprzeciwko siebie.

Entente cordiale, łącząca dziś Francję i Anglię, a uważana niejednokrotnie za wytwór najnowszych czasów, należy właściwie do starego inwentarza polityki międzynarodowej. Niebawem święcić ona będzie stułetni jubileusz. W wieku XVIII. i w czasach Napoleona dzieliła oba państwa pozornie nieprzejednana nienawiść. W tym okresie aż do upadku Napoleona, stała właściwie polityka europejska pod znakiem przeciwieństw pomiędzy Francją i Anglią. Z tej walki wyszła Anglia jako pierwsze mocarstwo świata, którego to stanowiska nie zdołała Francja utrzymać. Ale niebawem po upadku Napoleona nastąpił stanowczy przełom. Zaczyna się epoka różnych *ententes cordiales*. Anglia i Francja usiłują zbliżyć się do siebie. Jakoż przychodzi do utworzenia *entente cordiale* pomiędzy Francją i Anglią za czasów Ludwika Filipa; istniała też *entente* za czasów Napoleona III., obecnie zaś powraca do tego systemu III. Republika.

Pomiędzy tymi okresami zażyłości i przyjaźni przesuwają się w ciągu ubiegłego stulecia okresy antagonizmu, który, jak n. p. w czasie, gdy ważyły się losy Faszody, lub też po wojnie boerskiej przybierał dla pokoju wprost groźne znamiona. Zawsze jednak po nich powracało porozumienie, nazbyt silnie jest odczuwana w obu państwach wspólność interesów. Anglia importuje rocznie przeszło za sumę 3 miliardów produkty francuskie. Jestto najlepszy klient handlowy Francji, a w epoce problemów ekonomicznych jestto rzeczą zupełnie naturalną, że dwa ludy pozostające z sobą w tak bliskich stosunkach ekonomicznych, są także politycznymi przyjaciółmi.

Nie jest zatem *entente cordiale* żadną nowością. Istniała ona pod wszystkimi formami rządów we Francji: za cesarstwa, królestwa, Republiki. Nigdy jednakowoż dotąd nie nakładała na uczestników ściśle określonych wzajemnych zobowiązań, nie przesyła nigdy z ogólnego porozumienia w wiążące przymierze.

Jeśli mamy dać wiarę angielskim piśmom wszystkim odieni, to również teraźniejsza wizyta królestwa angielskich w Paryżu nie wyda innego rezultatu. Cała opinia publiczna Anglii zdaje się zgodnie uznawać, że porozumienia opartego na wzajemnej przyjaźni nie powinien zastąpić sojusz nakładający obu stronom szczegółowe zobowiązania.

Gorące przyjęcie, z jakim spotykają się w Paryżu król Jerzy i królowa Mary, nie może dziwić, ani niepokoić. *Entente cordiale* należy do tradycyji polityki międzynarodowej. Wizyta paryska królestwa angielskich nie zmieni konstelacji politycznej. Jest ona — kończy *Fremdenblatt* — tylko zmanifestowaniem żywej i szczerej przyjaźni dwu wielkich narodów, które przekonały się, że przyjaźń znacznie więcej zapewnia im korzyści, niżli rywalizacja.

Specjalny korespondent Biura Reutersa towarzyszący królestwu w podróży do Paryża upoważniony został do następującego oświadczenia:

Co do narad podczas przypuszczalnych konferencji ministrów spraw zagranicznych obu państw nie będzie szło o jakieś pisemnie ustalić się mające punkty umowy francusko-angielskiej, jak to z niektórych stron przypuszczano. Stosunki między Francją a Anglią są dobre i opierają się na podstawach wzajemnego porozumienia. Nie-

wątpliwie sprawy co do obustronnych interesów, jak kwestya Nowych Hebrydów będą na tej konferencji omawiane, niema jednak powodu przypuszczać, by Grey lub Doumergue mieli jakąś listę punktów do formalnej wymiany zdań. Jeśli istnieją podstawy porozumienia takie jak między Anglią a Francją, to sprawy tego rodzaju, jak wymieniona, najlepiej dadzą się załatwić przez fachowych ekspertów. W angielsko-francuskich stosunkach nie trzeba żadnych szczególnych formalności. Chociaż po wizycie paryskiej nie należy spodziewać się rozszerzenia stosunku istniejącego, można jednak liczyć na jaśniejsze jego zdefiniowanie.

O toastach onegdajszych pisze *Temps*, że przyjęto je tak w Anglii, jak i Francji z zadowoleniem, ponieważ szczególnie podkreślają słowa „cywilizacja“ i „pokój“ i owiane są ciepłem, jakiego zazwyczaj niema w tego rodzaju enuncyacjach.

Journal des Débats pisze, że z toastów wynika, iż *entente cordiale* nie jest kombinacją przemijającą dla załatwienia kilku spraw, tylko układem, według którego kierować się będą linie wytyczne polityki obu rządów.

Paryż. Królestwo angielskie przybyli wczoraj w południe do ambasad angielskiej, gdzie przyjmowali deputacje i adresy. Król przyjął rano ambasadora rosyjskiego Izwołskiego. Królestwo grecki złożyli po południu królestwu angielskim wizytę. Angielscy królestwo wyjechali następnie na rewję wojska w Vincennes, gdzie ich przyjął prezydent Poincaré z żoną. Ludność zgotowała królestwu gorące przyjęcie. Król i prezydent odbyli rewję wojsk, parada zakończyła się defiladą wojsk.

Po powrocie z pola rewii odbyło się przyjęcie w ratuszu.

Paryż. Król i królowa angielskie wydalili wczoraj w ambasadzie angielskiej obiad galowy na cześć prezydenta Poincarégo. Toastów nie było. Po obiedzie królestwo wraz z prezydentem udali się do wielkiej Opery na galowe przedstawienie. Teatr był wspaniale udekorowany. Zaproszenia otrzymały wszystkie najwybitniejsze osobistości. W chwili kiedy królestwo i prezydent przybyli przed Operę, zgromadzony tam tłum tak urósł, iż przerwano szpaler. Wśród okrzyków „Niech żyją“ na cześć królestwa angielskich tłum obsadził wejścia do Opery. Zapanował niesłychany tłok, wypadku jednak nie było.

49)

Józef Weyssenhoff.

PUSZCZA.

POWIEŚĆ.

XV.

(Ciąg dalszy).

— No dobrze — rzekł Olesza. Ale zaw sze nieroztropny człowiek; inni przecie zobaczyli, że burza nadchodzi, i uciekli na brzeg. Zreszta wypadek szczęśliwie zakończony. — Tylko nie dobrze rozumiem, o czym z sobą rozmawiacie?

— O wszystkim. On mi mówi o sobie, a ja słucham; potem ja mówię o sobie, ale mało mam do opowiedzenia: mówiłam i o papie, jaki dla nas dobry... Najwięcej rozmawiamy o jego nieszczęściu.

— O jakimże? — bo tegoni się dotychczas nie dowiedział.

— O jego narzeczonej, która nawet ma przyjechać do Turowicz, i to z mężem, bo jest mężatką — tylko obiecali sobie, że ona się rozwiedzie.

— Ależ to są niestworzone historie! — zawołał Olesza — dziwię się bardzo panu Kotowiczowi, że ci takie androny opowiada.

— On mówi prawdę, papo, to pewne. Jest jakoś zależny od tej złej kobiety, albo od danego słowa. To ja niezupełnie sama rozumiem, ale tak jest.

— Jak to: złej kobiety i mężatki?! No, dowiem ja się o tem.

— Ja wszystko prawie wyspiewałam papie... z przyzwyczajenia, a teraz będzie się dowiadywał?...

— Bądź spokójna, nie zdradzę twego zaufania. Ale przecie i kto inny wiedzieć będzie o tych dziwnych zagmatwaniach. Ciebie nie narażę, bądź pewna.

— I jego nie trzeba... to się może zerwie — jeżeli Bóg pozwoli.

— Jakież tedy on niedołęga, że sam się nie wyzwoli, jeżeli te tam... zaręczyny uważa za nieszczęście?

Renia zamilkła na ten silny argument. Słuchając dotąd z upojeniem wszystkiego, co jej mówił Edward, nie pomyślała o uczynieniu mu tego zarzutu. Serce jej mówiło, że jest i tu wytłumaczenie na korzyść Edwarda, ale zdjęła ją wielka żalność, że nie może na razie obronić ukochanego. Zasepiła się, jak ptak na mrozie, przyknuęła oczy do płaczu gotowe.

Ojciec złągodził ton przemowy:

— Co pan Kotowicz o sobie zamyśla, to do nas nie należy. Ale przyznasz mi, moje dziecko, że wasze rozmowy o jego dzi-

waczych zaręczynach są niestosowne, a nawet dla ciebie szkodliwe. Zaprzatasz sobie głowę i serce losami człowieka, który ci z góry powiada, że o tobie nie myśli.

— Owszem, papo, myśli o mnie; nawet mi powiedział, że kiedy o mnie myśli, to mu świat się rozwidnia i powraca zdrowie — tak powiedział.

— Ależ nie jesteś pielęgniarką dla obcych ludzi, moje dziecko!

— On nie obcy dla mnie!

I zapłakała na dobre.

Olesza powstał, przygarnął do siebie główkę córki i pocałował ją w czoło.

— Nie mówię nic złego o panu Edwardzie, jest mi raczej sympatyczny. Tylko myśle przedewszystkiem o twoim spokoju — bo szczęście jest w spokoju, Renius.

Poszedł do stajni, kazał sobie podać konia, dosiadł go i wyjechał w pole.

A Renia powróciła do gospodarstwa domowego ze zmartwieniem najcięższym, jakiego doznała w życiu, tem dotkliwszem, że następowało po dniach najpiękniejszych. Znośna była jeszcze niechęć ojca do jej przyjaźni z Edwardem — ojciec, gdy zrozumiał, pochwalił: jest niezawodnie dobry, pewny w przwiązaniu do córek, może tylko zbyt zimno rozważający sprawy serc młodych. Ale w tem, co mówił o postępowaniu pana Edwarda, potrącił jedną strunę, która już uprzednio zaczęła drgać boleśnie w sercu Reni. Owa narzeczonej była z pewnością osobą niedobrą, przyczyną nieszczęścia Edwarda.

Choć sam omijał jej sprawiedliwą ocenę nie bronil jej nawet przed krytyką, ani przed antypatją Reni. A jednak tamta, — nieszczęście — panowała nad jego życiem i projektami, ona zaś, Renia, była tylko lekarstwem przeciwko chorobie, przyjaciółką przybraną do walki z losem. A los jego — to „tamta!“ — Tak postawili kwestyę w swych długich, trzydniowych rozmowach — i kwestya wydawała się postawioną dobrze, serdecznie, rozkosznie... aż do wyjazdu Kotowicza dzisiaj rano z powodu depeszy — nie — aż do chwili, w której Kotowicz nie pokazał depeszy „przyjaciółce“ — jeszcze nawet nie — aż do rozmowy z ojcem. Ojciec, gdyby nie zbyt zimno ocenił pana Edwarda, gdyby go nie nazwał „niedołęgą“ — miałby może zasadniczo słusność. — Ojciec jest rozumny — przytem kocha ją, Renię, bez możliwości podejrzenia go o widoki osobiste. Rozum ojca gasił różową aureolę otaczającą jej porozumienie z Edwardem.

Czy rozum zawsze jest zimny i ciężki a uczucie zapędliwe i nierozważne? Co z dwojga powinno kierować postępkami? Rozum zbliża się zawsze do troski o siebie samego, do egoizmu; uczucie zaś — do poświęcenia. Ale czasem to, co się nazywa poświęceniem, jest właśnie najprzyjemniejsze, jest samą treścią osobistego szczęścia — więc znowu egoizmem?

(Ciąg dalszy nastąpi).

KORESPONDENECYJE.

Wiedeń, 21 kwietnia.

(Wiadomości z Schönbrunnem).

(aw) Zanim relacja ta dojdzie do wiadomości Czytelników znikną już ostatnie obawy, wywołane zaślubieniem Najj. Pana.

W czasie pobytu cesarza Wilhelma Monarcha zaziębił się na dworcu kolejowym. Dzień był zimny i pochmurny, a Najj. Pan nie lubiący wogóle zamkniętego powozu, udał się na powitanie Swego gościa w odkrytym samochodzie i w lekkim, wiosennym płaszczu wojskowym. Ceremonia przyjęcia, przegląd kompanii honorowej zajęły sporo czasu i tam też nabawił się Monarcha kataru. Gdyby była zaraz nastąpiła taka pogoda, jaka panowała w Wiedniu podczas Świąt Wielkiejnocy, byłoby to lekkie zaziębnienie przemogło po kilku dniach bez śladu. Ostatnie dwa tygodnie były tu jednak bardzo przykre i uniemożliwiły Najj. Panu codzienny spacer po ogrodzie dworskim, który okazuje się zawsze najlepszym środkiem leczniczym na wszelkie niedyspozycje Monarchy. W czterech ścianach pracowni katar rozpanoszył się na dobre i wywołał wkońcu załegnięcie prawego płata płucnego połączone z uciążliwym kaszlem i podniesieniem ciepłoty.

Najj. Pan nie należy do posłusznych pacjentów. Jest przedewszystkiem żołnierzem i nie szanuje nigdy ani sił, ani zdrowia, kiedy wchodzi w grę sprawa Państwa i Jego Rządów. Mimo kaszlu, przerywającego spoczynek nocny, braku apetytu i znużenia tak naturalnego przy gorączce, Najj. Pan nie zmienił w niczem trybu życia. Wstawał przed czwartą, pracował kilka godzin bez przerwy przy biurku, przyjmował raporty dygnitarzy dworskich i państwowych i trzeba było dopiero powagi konsylium lekarskiego i błagań Najj. Arcyks. Maryi Waleryi, aby skłonić Monarchę do pewnych, bardzo niewielkich zrzeczeń ustępstw na rzecz choroby. Jeszcze trzy, czy cztery dni temu nie chciał Najj. Pan ani słyszeć o odroczeniu wyjazdu do Budapesztu, dopiero widoczne pogorszenie, jakie wystąpiło w niedzielę, zniewoliło Najj. Pana do cofnięcia nakazu przygotowań do podróży.

Leczeniem kieruje rada Dworu prof. dr. Ortner, najlepszy dzisiaj internista wiedeński. Inhalacje z wyciągu sosnowego łagodzą pobudliwość do kaszlu, kompresy na noc usuwają skutecznie kataralne podwyższenia ciepłoty, najgłówniejszem wszakże staraniem prof. Ortnera i lekarza przybocznego Kerzla jest utrzymanie normalnego funkcjonowania serca i sił. Z prawdziwym też zadowoleniem stwierdzić należy, że akcja serca była przez cały czas choroby Monarchy zupełnie prawidłowa i że od wczoraj apetyt powrócił w zupełności.

Noc dzisiejsza z poniedziałku na wtorek przeszła spokojnie; Monarcha wstał o godzinę później w doskonałym usposobieniu i zaraz zabrał się do pracy. Dzisiaj, t. j. we wtorek, jest jeszcze bardzo lekkie podwyższe-

nie ciepłoty, ale stan ogólny poprawił się tak znacznie, że można śmiało żywić nadzieję rychłego powrotu do zdrowia.

W Wiedniu każde najbliższe zaślubienie ukochanego przez wszystkich Władcy jest katastrofą. Telefony urzędów centralnych dzwonią bez przerwy odbierając tysięczne zapytania o wiadomości z Schönbrunnem. Na biuletyn wieczorny czeka cała prasa, cała biurokracja, cała ludność z nieopisaną niecierpliwością. Reporterzy krążą koło Rezydencji w Schönbrunnie do późnej nocy spoglądając w ciemne okna pałacu, czy nie zablśnie tam jakie niepokojące światło. Od dwu dni zamieszczą prasa na naczelnem miejscu sążniste sprawozdania, notując każdą informację i każdą relację. Przyboczny lekarz Cesarza dr. Kerzl otrzymuje setki listów z dobrymi radami, jedni proponują jakies skuteczne zioła, inni nacierania, inni znów nie zawodzące pigułki. Najlichniesze są listy nadchodzące z Wiednia, nie brak jednak także troskliwych i w innych krajach Monarchii.

Osobą Cesarza interesują się wszyscy poddani, nie szczędząc przy każdej sposobności dowodów uwielbienia i miłości. Istotnie trudno w dziejach różnych Dynastji spotkać podobny stosunek, jaki panuje między Naj. Panem, a Jego poddanymi. To już nie są uczucia zwykłego przywiązania do dobrego i sprawiedliwego Władcy, to już jest miłość oparta jak gdyby na węzłach rodzinnych, miłość ugrunтовana na osobistych skłonnościach serca i podziwie. Jakież bowiem nie podziwianie tego blisko 84-letniego Monarchę, który z podwyższoną do 38° ciepłotą, z kaszlem szarpającym płucą, wstaje po bezsennej nocy przed czwartą zrana, bo tam na biurku czekają stosy podań o łaskę, o zapomogę, o zmilowanie, bo jedno pociągnięcie pióra może przynieść szczęście, bo jedna godzina pracy znaczniej więcej, aniżeli miesięczne trudy zwykłego śmiertelnika. To poczucie obowiązku, ta pieczołowitość o dobro Państwa i poddanych muszą w każdym wzbudzić podziw i uszanowanie dla tej energii, dla tego hartu woli, dla owej nieprzebranej dobroci Monarchy, któremu miłsze jest załatwienie podania pierwszego z brzegu niż zarza od własnego zdrowia i życia. I dlatego też każde zaślubienie Naj. Pana wzbogaca jeszcze te skarby tkliwości, nagromadzone przez długie lata w sercach poddanych, bo przypomina żywo, jak drogą i jak niezastąpioną jest dla nich Osoba Cesarza Franciszka Józefa I.

Zatarg Meksyku ze Stanami Zjednoczonymi.

W zatoce Veracruz padły pierwsze strzały wojenne. Meksykańscy stawili opór zajęciu budynku cłowego, ale ich działa zmuszone zostały rychło do zmlknięcia. Pod osłoną amerykańskich granatów obsadzili żołnierze marynarki amerykańskiej, na ląd wysadzeni, budynek cłowy. Amerykanie mieli 4 zabitych i 20 rannych. Meksykańscy stracili mieli około 200 ludzi.

Okupacja budynku cłowego w Veracruz przedstawia się jako zarządzenie przewencyjne strony amerykańskiej. Ma ono zapobiedz dostarczeniu zapasów broni i amunicji, przysłaanej dla wojsk Huerty. Rząd w Waszyngtonie otrzymał mianowicie doniesienie, że okręt „Hapag“ z 15 milionami nabojęw i 200 karabinami maszynowymi znajduje się w drodze do Veracruz. Ponieważ wobec niezawieszanej nad portem blokady ów parowiec bez przeszkód mógłby zawinąć do wspomnianej przystani, przeto rząd amerykański zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego postanowił nie czynić żadnych przeszkód wpłynięciu do portu Veracruz, ale postarać się o to, by ładunek nie dostał się w ręce, dla których jest przeznaczony. Jakoż po wyładowaniu broni i amunicji w budynku cłowym, budynek ten zajęli Amerykanie.

Veracruz jest miastem portowym, położonym nad zatoką meksykańską; jest to główny port Republiki. Miasto liczy 30.000 mieszkańców, leży częścią na piaszczystej, częścią na błotnistej płaszczynie nadbrzeżnej i posiada rozległe budowle portowe, ubezpieczone warowniami na wyspach San Juan d'Ulva i Sacrificios. Na pierwszej z nich znajduje się stara warownia, służąca obecnie za więzienie państwowe. Dwie linie kolejowe łączą Veracruz ze stolicą kraju Meksykiem.

Miasto założone zostało w r. 1519 przez Corteza pod nazwą Villa Rica de Vera Cruz. Miasto skazane było na ciągłe napady; z Veracruz przed laty przeszło 50 Francuzi rozpoczęli swą ekspedycję zdobywczą.

Wczorajsza dyskusja w senacie w Waszyngtonie nad rezolucją w sprawie Meksyku miała charakter nader namiętny. Senator Root żądał, by słowa „usprawiedliwienie“ użyte nietylko w odniesieniu do wypadków w Tampico, lecz do wszystkich zbrodni popełnionych przeciw bezpieczeństwu życia i mienia obywateli amerykańskich.

Odrzucono wniosek dodatkowy tej treści, że Stany po zwyciężeniu przeciwników wycofają się z Meksyku i wszystkie części kraju pozostawią jego mieszkańcom.

Późno w nocy senat przyjął rezolucję, w której upoważnia prezydenta do użycia sił wojennych kraju do zaparcia swych żądań w celu zadośćuczynienia za obrazy i obelgi, wyrządzone Stanom Zjednoczonym w Meksyku.

Izba reprezentantów przyjęła bez dyskusji rezolucję uchwaloną przez senat.

W Waszyngtonie oświadczają ze strony wiarygodnej, choć nie urzędowej, że Huerta prosił, by Stany odwołały swego posła z Meksyku.

Podobno też poseł amerykański w Meksyku otrzymał od Huerty radę, by zażądał pasportów do wyjazdu.

Wiadomości z Nowego Jorku świadczą, że postępowanie Wilsona nie znajduje aprobaty u demokratów, tak samo i republikanie są niezadowoleni z taktyki prezydenta. Rezolucja, przyjęta przez senat, oznacza w rzeczywistości, że senat nie aprobuje stanowiska prezydenta Wilsona, który rzekomo akcję prowadzi przeciwko Huercie, a nie przeciw Meksykowi. Rezolucja senatu oznacza raczej

wypowiedzenie wojny Meksykowi, gdy Wilson nie wypowiedział wojny Meksykowi, oświadczając, że występuje tylko przeciw Huercie, którego Stany Zjednoczone nigdy jako prezydenta Meksyku nie uznały.

Co do zajść wewnętrznych w Meksyku, to charakterystycznym jest fakt, że jeden oddział powstańców pojmał w niewolę kilku-nastu kawalerzystów amerykańskich, którzy przekroczyli granicę. Z tego wydarzenia wnioskują, że powstańcy również są przeciwko Stanom Zjednoczonym.

Meksykański poseł w Paryżu otrzymał od Huerty następujący telegram: Walczymy w tej chwili w Vera Cruz przeciwko lądującym wojskom amerykańskim, które urządziły formalny zamach na prawa międzynarodowe.

Waszyngton. Z Vera Cruz donoszą, że wojsko amerykańskie wczoraj o godzinie 8 rano pod ochroną armat z okrętów zajęło miasto. W onegdajszych walkach padło 150 Meksykańczyków.

Vera Cruz. Lądujące wczoraj w dalszym ciągu wojska amerykańskie były ostrzeliwane przez meksykańskich strzelców z dachów domów w centrum miasta.

Admirał Flescher wystosował do mieszkańców Vera Cruz odezwę, w której wzywa ją, by w interesie własnym poparła go w przywróceniu porządku. Obywatele mogą dalej zatrzymać zarząd miejski w swych rękach, Stany dadzą tylko miastu załogę.

Na konferencji obu admirałów uchwalono zupełnie osaczyć Vera Cruz. Kontradmiral Badger ma do dyspozycji 2700 ludzi, niemniej jednak żąda przysłania posiłków. Badger wysłał flotylę torpedowców do Tampico, celem poparcia akcji krążowników tam się znajdujących.

Berlin. Biuro Wolfa donosi z Waszyngtonu: Parowiec „Ypiranga“ przybył do Veracruz z transportem broni i amunicji dla rządu meksykańskiego. Admirał Flescher z początku nie pozwolił wyładować kapitanowi i wyładować broni. Tymczasem rząd Stanów sprzecywał swe stanowisko w tej sprawie w tym kierunku, że żywi nadzieję, iż ładunek broni zostanie wyładowany w urzędzie cłowym, obsadzonym przez wojska amerykańskie, gdzie rząd meksykański będzie go mógł odebrać. Ponieważ jednak niema stanu wojennego, rząd Stanów nie rości sobie prawa do wstrzymywania odjazdu okrętu i kontrolowania ładunku broni. Admirał Flescher na polecenie swego rządu usprawiedliwił się u kapitana niemieckiego.

Veracruz. Parowiec linii Hamburg-Ameryka „Ypiranga“, zarekwirowany przez posła niemieckiego dla mieszkańców niemieckich w Veracruz przybył do portu po oświadczeniu, że dobrowolnie poddaje się rozkazom admirała Fleschera.

Berlin. Z miejsca dobrze poinformowanego donoszą, że rząd niemiecki wysłał trzeci krążownik na wody meksykańskie.

Waszyngton. Po potyczce pod Veracruz konsul amerykański udał się do gen. Maasa i do Antoniego Villa Vento, szefa władz cywilnych i wezwał ich o pomoc dla

15)

MATKA.

(Artur Dourliac: Le supplice d'une mère).

VIII.

(Ciąg dalszy).

Młoda dziewczynę smuciło to usposobienie kuzyna, a może nawet cierpiała z tego powodu, lecz postanowiła tego po sobie nie pokazać. Ze swojej strony pan Parker wyrzekł się swolna swoich planów i jako dobry opiekun, nie chcąc stawać na zawadzie przyszłości siostrzenicy, zgodził się na życzenie starej ciotki Heleny ze strony ojca, mieszkającej we Francji, która do siebie ją zapraszała, chcąc ją wydać za mąż i pozostawić jej cały swój majątek.

Ten odjazd był ciosem dla Wiliama, ale nie zdołał przeżyteńczyć jego wahania i okręt odplynął, a on nie zdobył się na wypowiedzenie wyrazu może oczekiwanego!

Lecz do późna w nocy stał na wybrzeżu z oczami utkwionymi w dal, goniąc punkcik coraz mniej wyraźny na horyzoncie, a nawet gdy ostatni maszt rozwiął się w ciemności wieczora i ostatnia iskierka światła przestała być widoczna, od chwili gdy gwiazdy na niebie się zapaliły, on jeszcze patrzył.

Rok cały upłynął, a nikt się nie domyślał jego cierpienia ukrytych; chcąc się nieco rozerwać, podróżował, starając się zabić pamięć, uciekając z miejsc, które mu nieobecna przypominały. Lecz zgubiony w szerokich prądach, w gęstwinie lasów dziejących, nad brzegami wielkich jezior, za-

wsze ten sam obraz miał w pamięci. Po powrocie z jednej z takich wycieczek, usłyszał od ojca nowinę.

— A propos, mam dla ciebie pewną wiadomość; Helena już po ślubie; wyszła za mąż za jakiegoś Francuza... Bardzo mi żal, bo prawdopodobnie już jej tutaj nie zobaczymy; ale to było do przewidzenia. Ciotce chodziło koniecznie, aby ją przy sobie zatrzymała i ostatecznie, ponieważ zrobiła ją swoją dziedziczką...

Mógłby długo mówić w ten sposób, Wiliam go już nie słuchał; jeden tylko frazes brzmiał mu ciągle w uszach:

— Helena wyszła za mąż!...

Bez wątpienia powinien był się tego spodziewać, gdyż wyjazd ten nie mógł mieć innego zakończenia. A jednak, wobec faktu dokonanego, zrozumiał cały ogrom swojej winy i całą głębię swojej rozpacz.

Nazajutrz, położył się do łóżka z silną gorączką. Przez trzy miesiące był między życiem a śmiercią; lecz ani w bredzeniach gorączkowych, ani w ostatecznych chwilach, gdy zdawało się, iż wieczność przed nim się otwiera, usta jego nie zdradziły tajemnicy serca i jeżeli zropaczony ojciec podejrzewał niejasno przyczynę tej choroby, ani jedno słowo nie potwierdziło jego przypuszczeń.

Czas upływał nie zablizniając rany, czyniąc ją tylko mniej dotkliwą.

Wiliam zdawał się uleczony; nie spotkał się więcej z kuzynką i unikał wymownienia jej imienia.

Lecz i ona także nie była szczęśliwa. Mąż jej, pod świetnymi pozorami, które oczarowały ciotkę i siostrzenicę, ukrywał namiętność, zarówno gwałtowną, jak nikczemną. Marnotrawca, szuler, w dwa lata pochłoniął posag żony i spadek ciotki. Wyrzucony z giełdy wskutek brzydkich spekulacji, uciekł do Belgii, porzucając młodą żonę,

matkę dwojga bliźniaczków, bez środków do życia, bez krewnych i przyjaciół.

Na tę wiadomość Wiliam, odgadując wahanie ojca, wyrzekł tonem stanowczym:

— Trzeba prosić kuzynkę, aby tutaj wróciła, ojcze; czyż nie jest jakby twoją córką?...

— Lecz... ty? — spytał stary plantator, starając się coś wyczytać na tem nieprzeniknionem czole.

— Oż, ja? czy nie jestem jej bratem? Czy byłem kiedy czem innym?

Ojciec nie nalegał więcej i wyjechał natychmiast do Francji, żeby uregulować wszystkie interesy i uzyskać separację swojej siostrzenicy, którą zabrał z sobą wraz z dziećmi.

Młody człowiek przyjął swoją kuzynkę, jak gdyby wczoraj z nią się pożegnał:

— Jak się miewasz, Heleno?

— Jak się miewasz, Wiliamie?

To było wszystko i nigdy żadne niedyskretne spojrzenie, westchnienie mimowolne, lub niezręczna aluzja nie zamąciły spokoju jej zranionej duszy, która odżywała przy jasnym źródle tego czysto braterskiego i delikatnego uczucia.

Stosownie do oświadczenia swego, był jej bratem i niczem więcej tylko bratem.

Wobec spokojnej jego twarzy i swobody w zachowaniu, ojciec Parker wzruszał ramionami, przypominając sobie swoje śmieśne podejrzenia, a jeżeli kiedykolwiek jakie przypuszczenie zrodziło się w umyśle młodej kobiety co do udanej obojętności kuzyna, obecnie była zupełnie uspokojona.

Z zaparciem się siebie, pełnem zasługi w oczach tego, któryby mógł zmierzyć głębię jego miłości, tak dzielnie ukrywanej, przeniósł on całe swoje uczucie na dzieci swego rywala, otaczając je tą samą pieczołowitą troskliwością i opieką, jaką matkę ich

obdarzał i pierwszym wyrazem, jaki wyszedł z ich ustek dziecinnych po słowie „mama“, było „wuju“.

Rzeczy mogły pozostać długo w tym stanie bez żadnej zmiany w spokojnem życiu tych ludzi, gdyby nie to, że ojciec Parker, po długiej i ciężkiej chorobie, rozstał się z tym światem.

Czy to wskutek wyrzucenia z równowagi po stracie ukochanego ojca, czy z powodu osamotnienia, w jakim nagle znaleźli się oboje, czy wreszcie z obawy plotek, jakich ofiarą mogła się stać jego kuzynka... dość, że nazajutrz po pogrzebie, Wiliam stanął odważnie przed Heleną i w kilku prostych wyrazach oświadczył się o jej rękę.

Młoda kobieta myślała zrazu, że oszalała i przemówiła do niego łagodnie, jak do dziecka, które trzeba uspokoić:

— Zapominasz mój drogi, że jestem zamężną i że choćbym nawet zgodziła się, ani moja wiara, ani prawa francuskie nie udzielią mi rozvodu.

— Nie jesteś już mężatką, moja kuzynko, jesteś wdową...

— Wdową!...

Tonem stanowczym, bez najmniejszego śladu jakiegokolwiek obłędu, wyjaśnił jej, że mąż jej zginął w katastrofie kolejowej. Dowiedział się o tem bezpośrednio z dzienników, których w ostatnich czasach nie czytała, zajęta pielęgowaniem chorego wuja; on zaś uznał, że lepiej będzie oszczędzić jej tego nowego zmartwienia. Lecz wszystkie formalności załatwione zostały, akt zejścia był w ręku prawników i nie jej odtąd nie przeskadzało rozporządzać swobodnie swoją osobą.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Amerikanów w przywróceniu porządku. Maas odmówił.

No w y J o r k. Według depeszy z Veracruza dwa pociągi pełne uciekających Amerykanów zostały zatrzymane między Meksykiem a Veracruz. Przypuszczają, że stało się to wskutek zarządzenia generała Maasa. Połączenie telegraficzne ze stolicą przerwane.

Galweston. Połączenie z miastem Meksykiem zostało przywrócone. Przedstawiciel Ameryki jest w bezpiecznym miejscu, w mieście panuje spokój, ale handel ustął. Po południu odszedł pociąg do Veracruza, wiozący pod osłoną wojska związkowego z granicznych poddanych.

KRONIKA.

Lwów, 23 kwietnia.

Kalendarz.

Piątek (24 kwietnia):

Jerzego. — Jerzego św. — Antypy.

Wschód słońca o godzinie 4:16 rano, zachód słońca o godzinie 6:27 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 20 Cel.

— **JE. P. Prezydent wyższego sądu krajowego** Czerwiński wyjechał do Wiednia w sprawach urzędowych.

— **Jubileusz redaktora Franciszka Hovorki.** Redaktor czeski Fr. Hovorka, przyjaciel Polaków, obchodzi 35-letni jubileusz pracy literackiej i 20-letnie pracy w zawodzie księgarskim. Z tego powodu zarządza Tow. czeskich wydawców i księgarzy wraz z Tow. dziennikarzy czeskich na cześć swego I-go wiceprezesa uroczysty wieczór, który odbędzie się dnia 30 kwietnia b. m. w salach „Obecn. Domu“ w Pradze.

— **Towarzystwo filozoficzne** odbędzie posiedzenie w sobotę, dnia 25 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali VII. na Wszechnicy (I. p.). Porządek dzienny: Prof. dr. Fr. Smolka: „Krzywoprzysięstwo w świetle papirusu haleńskiego“.

— **Posiedzenie wydziału Tow. im. Piotra Skargi,** które odbyło się onegdaj, załatwiało na porządku dziennym sprawę Koła pierwszego, sekcji antipornograficznej, oraz wydawnictw. Ciekawe spostrzeżenia co do walki z pornografią poczynił prof. Fr. Walczak — kreśląc formalnie całą kampanię przeciw kupcom i pośrednikom w szeregach zgłizniły. Sprawozdanie działu wydawnictw, wykazuje znaczny postęp i rozwój w tym kierunku. Krótki szkic o rozwoju krakowskiego Koła T. P. S. przedstawił wiceprezes Tow. A. Konopka.

— **Z Towarzystwa św. Huberta.** Z początkiem b. m. święciło Tow. myśliwskie im. św. Huberta we Lwowie niezwykłą uroczystość wręczenia dyplomu członka honorowego swemu długoletniemu prezesowi p. Sewerynowi Krogulskiemu „czcąc zasługi położone około dobra i rozwoju Towarzystwa“. Towarzystwo im. św. Huberta, najstarsza dziedzina myśliwska w kraju, istnieje prawie lat czterdziestu i śmiało rzec można, że nie ma w Galicji rewiru, gdzieby nie rozlegały się echa strzałów tej doborowej drużyny myśliwskiej. Złowami tymi łączy się bezpośrednio osoba p. Seweryna Krogulskiego. W nich przeszedł on całą służbę szeregową, żowczego, członka wydziału i prezesa, wkładając w łowiectwo wszystko to, co człowiek umiłowanej idei w dani złożyć może; myśl, wszystek czas wolny, energię, zapal i pracowitość ogromną, kładąc fundamenty i zrab muru pod budowlę, jakiej drugiej w tym rodzaju naprzód szukać w kraju.

To też uroczystość wręczenia dyplomu była wyrazem złożenia hołdu zasłudze, a niemniej też i ukochania idei, reprezentowanej w osobie p. Krogulskiego. W czasie skromnej wieczerzy przemówił do zasłużonego weterana dr. Małaczyński, jego bezpośredni następca i pił na cześć jego P. Krogulski odpowiedział toastem na cześć Towarzystwa, a zakończyło uroczystość przemówienie dyrektora Franciszka Garczyńskiego.

— **Towarzystwo heraldyczne** odbyło w ubiegłą sobotę doroczne walne zgromadzenie. Przewodniczył obradom p. Zygmunta Luba Radziwińskiego. Po odczytach prof. dra Władysława Semkowicza na temat „studjów nad genezą herbów szlachty polskiej wieków średnich“ nastąpiły sprawozdania kasowe i z wydawnictw Towarzystwa, którego działalności stoi na przeszkodzie brak odpowiednich funduszy. Obrót kasowy, jak wykazuje sprawozdanie, wynosi zaledwie 10.000 kor. rocznie, a liczba członków około 200. W dłuższej dyskusji omawiano sposoby rozwiązania tej kwestji finansowej, między innymi przez stworzenie nowej kategorii członków. Dokonano wreszcie wyborów uzupełniających wydziału, w skład którego wchodzi pp.: Zygmunt Luba Radziwiński, prezes; dr. Piotr Kucharski i dr. Aleksander Czolewski, zastępcy prezesa; dr. Helena Polackówna, sekretarka; Józef Białynia Chołodziecki, skarbnik i administrator wydawnictw; dr. Wła-

dysław Semkowicz, redaktor; dalej dr. Juliusz Habdank Dunikowski, Ludgard hr. Grocholski, Adam Krechowicki, dr. Norbert Michalewicz, Ludwik Pierzchała i dr. Antoni Prohaska. Do komisji rewizyjnej należą pp.: Juliusz Jaxa Bykowski i dr. Ignacy Łyskowski.

— **O Szwecyi i Szwedach.** Niezmierzenie ciekawy odczyt pod powyższym tytułem wygłosi we wtorek, 28 b. m. o godz. 6 wieczorem, dziennikarka szwedzka p. Wanda Pomian Hajdukiewiczówna.

Ciekawy swój odczyt zilustruje panna Wanda Pomian Hajdukiewiczówna 65 obrazami świetlnymi, umyślnie w tym celu sporządzonymi ze Sztokholmu. Odczyt odbędzie się w sali Instytutu technologicznego, ul. Bourlarda 1. 5. Całkowity dochód przeznaczyła prelegentka na warsztaty zabawarskie w Kulikach, utrzymywane przez redakcję i Koło T. S. L. *Małego Świątka*. Bilety do nabycia w redakcji *Małego Świątka*, ul. Lelewela 5 a, oraz w księgarni H. Altenberga.

— **Wykład o „Szkoła pracy“** na podstawie najnowszych badań naukowych dr. Maryana Reitera, dyrektora męskiego seminarium nauczycielskiego na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych miasta Lwowa, odbędzie się w niedzielę, dnia 26 b. m. o godzinie 12 w południe, w wielkiej sali ratuszowej. — Bilet wstępu na salę 50 hal., na galeryę 20 hal.

— **Wieczór muzyczny,** urządzony staraniem szkoły muzycznej p. Sabiny Kasperek odbędzie się w niedzielę, dnia 26 b. m., o godzinie 7:30 wieczorem w sali Kasyna miejskiego.

— **Koło lwowskie Tow. nauczycieli szkół wyższych** odbędzie posiedzenie w sobotę, dnia 25 b. m., o godzinie 7 wieczorem, w sali XIII. Uniwersytetu (II. p.). Na porządku dziennym: Memoriał Wszechnicy Jagiellońskiej; dyskusję zagał prof. dr. A. Łomnicki.

— **Związek urzędników gminy m. Lwowa** odbędzie nadzwyczajne walne zgromadzenie w niedzielę, 26 b. m., o godzinie 10 rano w VII. departamencie magistratu (III. piętro). Na porządku dziennym: Zmiana statutu.

— **Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej „Sokół“** we Lwowie odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę, dnia 26 b. m. o godz. 10 przed południem w lokalu własnym w ratuszu.

— **Galic. Towarzystwo ochrony zwierząt** odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę, 26 b. m., godzina 4 po południu w małej sali ratuszowej.

— **„Ognisko“, stowarzyszenie drukarzy, odlewaczy czcionek i pokrewnych zawodów dla Galicji** odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę, 26 b. m., w sali „Gwiazdy“ przy ul. Franciszkańskiej 1. 7, o godzinie 10 przed południem.

— **7 pułk dragonów,** stojący obecnie załoga w Stanisławowie, obchodzi dnia 19 maja b. r. 250-letnie swego istnienia.

— **Ostatni koncert ostatniego ucznia Fr. Chopina.** Ostatni z żyjących uczniów Fryderyka Chopina, sędziwy pianista Peru, w dniu 30 b. m. da w Paryżu ostatni w swym życiu koncert, na który złoży się wyłącznie utwory naszego nieśmiertelnego kompozytora. Peru tym razem grać będzie na tym samym fortepianie, przy którym miał swą ostatnią lekcję z Chopinem.

Niezwykłość tego koncertu zarówno, jak i pietyzm zacnego ucznia Chopina, obudziły gorące zainteresowanie w paryskiej kolonii polskiej, która tłumnie wybiera się na ostatni koncert sędziwego pianisty.

— **Ciekawy wieczór.** Paryska agencja podróży po Austrii przygotowuje niezmiernie ciekawy wieczór, na treść którego złoży się: koncert muzyki polskiej i filmy, przedstawiające widoki miast, typów ludowych, zamków i życia Galicji. Filmy te, sporządzone, dzięki inicjatywie i poparciu Adamowej ks. Lubomirskiej, zdobyły sobie w Wiedniu entuzjastyczne przyjęcie. Organizacja wieczoru paryskiego, którego dochód przeznaczono na cel polski, zapowiada świetne powodzenie.

— **Wieczór ten** nadto ma dla nas i znaczenie społeczne, będzie bowiem pierwszym krokiem, dążącym do wzmocnienia ruchu turystycznego w stronę ziem polskich.

— **Choroby zakaźne.** W powiecie lwowskim sprawdzono:

Tyfus plamisty w gminach: Budańce, Zapytów, Laszki murwane; Tyfus brzuszy: Porszna, Hermanów; Szkarlatynę: Dmytrze, Dobrzany, Prusy, Stroniątyn; Dyfteryę: Winniki, Weinbergen, Biłoborszcze; Trachomę: Hermanów, Podbereże.

— **Z Izby sądowej.** Wczoraj przed zwykłym trybunałem w Krakowie odbyła się rozprawa karna przeciw 9 młodym ludziom ze Świątnik górnych, obwinionych o gwałt publiczny, ciężkie uszkodzenie ciała i złośliwe uszkodzenie cudzej własności. D. 24 lutego urządzili oni napad na kilka domów i mieszkań zniemawidzonych przez siebie ludzi, między nimi na mieszkanie rygorozanta praw Ludwika Cholewę i uczniów miejscowej szkoły ślusarskiej, pobili ich, grozili sztylętami, porobili ich szyby i ramy okien. Podobno powodowała nimi

niecechę do szkoły ślusarskiej robiącej konkurencję, ich zdaniem, miejscowym ślusarzom.

Po przeprowadzonej rozprawie skazał trybunał jednego oskarżonego na 2 lata więzienia, jednego na 8 miesięcy, jednego na 5 miesięcy 4 po 4 miesiące, dwu uwolniono.

— **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: laskę, parę rękawiczek, książkę, pulares, kapelusze dziecięcy.

— **Zgubiono:** bransoletkę złotą wysadzaną kamyczkami; złoty koleczyk z brylantem, wartości 500 kor.; pulares, zawierający przeszło 30 koron.

— **Kronika policyjna.** Policya aresztowała wczoraj 20-letniego włóczęgę Stanisława Sekundę, który seczorykiem poranił w obie ręce p. Mieczysława Feita, gdy ten stanął w obronie chłopca, katowanego przez Sekundę.

Pod zarzutem fałszerstwa monet jednokoronowych aresztowała wczoraj policya odlewacza żelaza Stanisława Cybrucha.

Z mieszkania p. Eugenii Klarowej przy ul. Piekarskiej 1. 48 skradziono pulares, zawierający 78 kor.

— **Zmarła:** w Jabłonowie, księżna Marya z Narzymskich Feliksowa Ogińska, właścicielka dóbr.

— **Kradzież portretu Stanisława Augusta.** Jak już donosiliśmy, z Muzeum miejskiego w Toruniu skradziono cenny obraz pendzla Bacciarelliego, przedstawiający króla polskiego Stanisława Augusta. Wyznaczone nagrody za odnalezienie sprawy kradzieży. Tymczasem obraz jest w Warszawie.

Oto co pisze *Kuryer Warszawski*: Złodziej widocznie bezpośrednio po dokonaniu kradzieży przywiózł go przez granicę w nadziei, że w Warszawie uda mu się łatwo cenny ze względów artystycznych i historycznych królewski portret spieniężyć.

Jeszcze w ubiegły czwartek do Antykwarjatu polskiego Hieronima Wildera, zgłosił się telefonicznie jakiś nieznajomy, proponując nabycie portretu za 10 tysięcy rubli. Właściciel Antykwarjatu w zasadzie wyraził zgodę na traktowanie o kupno, lecz zażądał przedstawienia obrazu.

Po godzinie przybył jakiś młodzieniec, niskiego wzrostu, z wąsami golonemi i rozwinął rulon z obrazem. Był to istotnie portret Stanisława Augusta w owolu, pendzla Bacciarelliego. Na zapytanie o pochodzenie obrazu nieznajomy odparł, iż nabył go drogą przypadkową w Bazylei.

Tłumaczenie się nieznajomego wydało się właścicielowi Antykwarjatu podejrzanem. Żdziwiło go, że obraz był nieudolnie wyjęty z ram i zjęty z blejtramu, przytem zwinięty był w rulon niedbale, mianowicie farbą olejną do środka, przez co obraz został lekko uszkodzony wskutek utworzenia się drobnej szramy na policzku. Podejrzenie wzrosło, gdy nieznajomy wysoką cenę 10 tysięcy rb. zredukował do 200, a następnie do 150 rb!

Na zapytanie o nazwisko — nieznajomy odparł, że zgłosi się później i wyszedł ze sklepu. Chwilowy nieprawy posiadacz mówi do brzo po polsku z akcentem niemieckim. Można wnioskować, iż pochodzi z Wielkopolski.

W następnych dniach nieznajomy zgłaszał się jeszcze do paru firm i do prywatnych zbieraczy starych obrazów. Ostatnio zgłosił się do ks. Michała Woronieckiego.

Cheąc zbadać zarówno autentyczność dzieła Bacciarelliego, jak pochodzenie obrazu, ks. Woroniecki zgodził się chętnie na danie zadatku, żądając, by posiadacz portretu zgłosił się po kilku dniach. Portret pozostał u księcia.

Naturalnie wobec ujawnienia kradzieży, złoczyńca nie pokazał się więcej.

Ks. Woroniecki wysłał depeszę do rady miejskiej Torunia, prosząc o przysłanie ram by ustalić, czy jest to ten sam portret. Sądząc z posiadanych dotychczas danych, nie ulega wątpliwości, że portret pochodzi z Muzeum toruńskiego.

Dzięki ostrożności ks. W. obraz wrócił do prawych posiadaczy.

Wartość portretu wynosi według oceny rzeczoznawców około 10 tysięcy marek.

— **Znalezione zwłoki.** Wczoraj w Dąbiu pod Krakowem rybacy łowiący ryby wydobyli z Wisły zwłoki mężczyzny w stanie zupełnego rozkładu. Na miejsce zjechała komisja sądowo-lekarska, poczem zwłoki odstawiono do kostnicy Zakładu medycyny sądowej.

— **Aresztowanie morderców.** W Wiedniu uwięziono onegdaj dwóch robotników z Galicji, którzy podczas świąt Wielkanocnych zamordowali w Starogrodzie, na Pomierzu, pochodzącego z Rosyji robotnika Stanisława Miszewicza, a następnie uciekli do Wiednia. Miszewicz uchodził za zamożnego. Posiadał rzekomo 800 rubli, mordercy jednak znaleźli przy nim tylko 30 rubli. Mordercami byli Piotr Włostko, Roman Szereda i Stanisław Domicki, wszyscy trzej z Galicji. Aresztowano tylko dwóch pierwszych, którzy byli zajęci, jako robotnicy w jednej z wiedeńskich cegielni. Przypuszczają, że Szereda nazywa się właściwie Bazyli Kożurzyn. Wszyscy trzej pochodzą z powiatu rudeckiego.

— **Samobójstwo burmistrza.** W Topkowitz — jak donoszą z Cieszyna — popełnił onegdaj samobójstwo tamtejszy burmistrz J6-

zef Herlitze, po wykryciu wielkiej defraudacji pieniędzy gminnych.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Mezzolombardo donoszą o wypadku kolejowym: Pociąg ciężarowy kolei Południowej, idący z Mezzolombardo właśnie przejechał przez tor kolei Trydent-Malé, gdy wóz idący z St. Michele uderzył o ostatni wóz pociągu. Wóz tramwayowy został wyrzucony z szyn i przewrócił się. Żona adwokata Osana z Mezzolombardo zginęła, prowadzący pociąg towarowy Mesmer ma oderwane obie nogi, motorowy ma naruszony stos pacierzowy. Pewien podróżny z Monachium i pięciu innych podróżnych zranionych zostało mniej lub więcej ciężko.

— **Śnieg na Babiej górze.** Z Zawoi donoszą: Przed kilku dniami spadł świeży wielki śnieg na Babiej górze, oraz na górach okolicznych. Po świątach wielkanocnych przesunęło się wtedy kilka turystycznych wycieczek narciarzy, którzy z całą swobodą i przyjemnością zżywali w kwietniu sportu zimowego.

— **Po czterech latach niewinniony.** Pisma warszawskie donoszą: W r. 1910 tuarecki poddany Abdul Bogosa Ogly, skazany został przez sąd okręgowy w Taganrogu na 10 lat robót ciężkich za zabójstwo. Karę wymierzoną Ogly odbywał w Warszawie, w więzieniu mokotowskim. W tych dniach nadeszły papiery, polecające uwolnić katorżnika, a to na zasadzie ułaskawienia. Podobno Ogly został skazany na zasadzie fałszywych zeznań świadków, których obecnie pociągnięto do odpowiedzialności.

— **Stracenie matkobójcy.** W Karlsburgu stracono dnia 22 b. m. rano Jerzego Rozora, który zamordował matkę.

— **Pożar.** W składach przedalni i farbarni firmy Ludwika Piekę w Nachodzie wybuchł dnia 21 b. m., groźny pożar, który zniszczył je doszczętnie. Szkoła wynosi 600.000 koron i była ubezpieczona.

Kronika prowincjonalna.

§ Szeżątka mamuta, Z Sasiadowic koło Felsztyna donoszą, że znalezione tam ząb mamuta, ważący 240 klg. Przed 15 laty wykopano w tem miejscu kieł mamuta i jest przypuszczenie, że znajduje się tam w głębokości około 3 metrów cały szkielet mamuta.

§ Pożar. W Sassowie, powiatu złoczowskiego, wybuchł dnia 20 b. m. pożar, który obrócił w perzynę 26 zagrod włościańskich. Pożar wzniecił pewien chłopiec bawiący się w szopie strzelaniem z kłucza nabitego prochem.

Kronika zagraniczna.

* Burmistrz defraudantem. Burmistrz w Koszalinie (Cöslin na Pomorzu) Alexander został aresztowany za liczne sprzeniewierzenia i oszustwa. Doniesienie przeciw niemu wniosła była jego kochanka, z którą się nie chciał ożenić.

* Strajk szoferów samochodowych, trwający od kilku dni w Berlinie, przybiera coraz większe rozmiary. Dotąd strajkuje przeszło 1400 szoferów.

* Masowe zaślabnięcia. W Lipsku zachorowało wczoraj 70 osób po spożyciu mięsa chorej krowy.

* W porcie rządowym w Sebastopolu wybuchł dnia 21 b. m. groźny pożar i zniszczył wielki skład żagli.

* Demonstracja w teatrze. W teatrze „Moderne“ w Bukarescie dawano wczoraj sztukę zatytułowaną „Belzebub“. Sztuka ta przedreżnia znaczenie polityki Jonescu i partji konserwatywno-demokratycznej. Zwolennicy tego stronnictwa zjawili się bardzo licznie w teatrze i zaczęli obrażać artystów kamieniami, zginięmi jajami itp. W końcu widzowie wtargnęli na scenę i pobili silnie artystów. Padły też strzały rewolwerowe. Kiedy zjawiła się policya, demonstrantów już nie było w teatrze, natomiast całe urządzenie teatru było zniszczone.

* Orgie oszalałych sufrażystek. Jeszcze Angli nie odżałowali pawilonu w Yarmouth i teatru w Kingstonie, kiedy uwagę zwracają nowe wieści o dalszych pożarach. W Staine spaliły sufrażystki fabrykę linoleum, w Kempton parku wielką halę przy placu wysięgowym, w Bolton dom towarowy, a w Kilson osadę wiejską. Władze są w wielkim kłopotcie, tem więcej, że nie mają sposobu zwalczania sufrażystek. Tymczasem wymyśliły one nowy plan walki. Zamierzają przerywać wielkie uroczystości u londyńskich osobistości przez wywoływanie tam skandali. Chcą rozpocząć ten plan 21 maja, w dniu, w którym ich kierowniczką Pankhurstowa uda się do pałacu Buckingham, celem przeniesienia króla o posłuchanie. W pochodzie wezmą udział najbardziej zacięte sufrażystki. Policya już teraz używa wszelkich środków, by zapobiedz wykrecożeniom.

* Dżuma. W Tokio stwierdzono onegdaj w środku miasta cztery wypadki dżumy.

Notatki literacko-artystyczne.

Lucyana Rydla „Królewski jedynak” stał się prawdziwym ulubieńcem Warszawy, wypełniwszy dotąd 45 razy widowie teatralną po ostatnie miejsce. Równie powodzenie towarzyszy niezmiennie i drugiej części trylogii: „Złote więzy”, granej dotychczas czternaście razy.

Pamiętniki króla Stanisława Augusta. Z Paryża donoszą, iż nakładem Akademii nauk w Petersburgu ukazał się pierwszy tom pamiętników króla Stanisława Augusta. Oryginał tych pamiętników znajduje się w prywatnym archiwum cara. Tom ten obejmuje 720 stron, a wydania jego dokonał Sergiusz Gorajnow, dyrektor Archiwum carskiego w Petersburgu.

Missa solennis Beethovena (op. 123) na chór mieszany, kwartet solowy i orkiestrę, dzieło bezsprzecznie najpotężniejsze w literaturze choralnej obok Mszy h-moll Bacha i Beethovena „Matthäus Passion” — wykona po raz pierwszy we Lwowie galic. Towarzystwo muzyczne na koncercie nadzwyczajnym w niedzielę, dnia 26 b. m., o godzinie 8 wieczorem. Wystawienie tego słynnego, lecz niezwykle trudnego dzieła poprzedziły żmudne i długotrwałe studia z chórem i orkiestrą, partie solowe zaś powierzono, nie oszczędzając znacznych kosztów, śpiewakom o dobrej marce wielkomięskiej. Przy pulcie dyrygentem zastąpi dyrektora Mieczysława Sołtysa — rekonwalescenta po ciężkiej chorobie — syn tegoż Adam, mimo młodego wieku znany już zaszczytnie w Berlinie jako rokujący świetne nadzieje muzyki i dyrygent.

Pozostałe bilety na tę niezwykłą produkcję w cenie po 5, 3 i 2 kor., do nabycia w księgarni Gubrynowicza i Syna.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we czwartek 23, „Niziny” (Tiefland), opera E. D'Alberta. Występ Ireny Bohuss. — Piątek 24, „Pani prezesowa”, komedia M. Hennequina i P. Vebera. — Sobota 25, o godz. pół do 4 po poł. „Wesele Figara”, komedia Beaumarchaisa. — Sobota 25 o godz. pół do 8 wiecz. „Niziny”, opera E. D'Alberta. Występ Ireny Bohuss. — Niedziela 26, o godz. 4 po poł. „Robert i Bertrand” czyli „Dwaj złodzieje”, wodewil L. Anczyca muzyka K. Hoffmana. — Niedziela 26, o godz. pół do 8 wiecz. „Mąż z loteryi”, komedia R. Johnsona-Younga.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Piątek 24, Przedstawienie Akad. Koła Artyst. Miłośników Dramatu Klasycznego. „Strachy” komedia T. M. Plauta w przekładzie Wolframa. — Sobota 25, po raz pierwszy „Snob”, komedia Karola Sternheima, przełożył K. Irzykowski. — Niedziela 26, po poł. „Hiszpańska mucha”, farsa F. A. i C. Bacha. — Niedz. 26, wiecz., „Snob”, komedia Karola Sternheima. Poniedziałek 27, „Zasadzka”, sztuka H. Kistenmaeckers'a.

Raut prasy.

Raut prasy, urządzony wczoraj w gmachu Teatru miejskiego pod protektoratem Pani Namieśnikowej Korytowskiej, powiódł się pod każdym względem doskonale. Elegancja i dystynkcja — to główne rysy charakterystyczne wczoraj; przebiegały się one w programie, dekoracji i taletach pań. W kurytarzach i klatce schodowej dużo zieleni; śliczne foyer przybrane w przepyszne dywany, dostarczone przez firmę dr. Niecica; bufety, nad którymi opiekę objęły panie: Zgórska, Warmaska, Opolska, Hartlebowska i Sawczyńska, pod przewodnictwem niestrudzonej p. Bożeny Miłskiej, ugięły się pod półmiskami przysmaków. Sanocka fabryka wędlin święciła tu prawdziwe tryumfy. Tłum, złożony z około półtora tysiąca osób, zabawił się rozmową i posillał przy dźwiękach orkiestry wojskowej, ukrytej w niższej części piętra nad foyer, zapelniając na wezwanie dzwonka szczerze widowie teatru.

Przybywających gości witał wydział Towarzystwa dziennikarzy polskich z prezesem Krechowickim na czele. Nie podobna wszystkich nazwisk wynotować, bezustannie przewalająca się fala utrudniała orientację. Zauważyliśmy między innymi Andrzejewą ks. Lubomirską z synem, Juliuszową hr. Tarnowską, wiceprezidenta dyrekcji skarbu Bugnę, baronów Jorkaschów-Kochów, prez. Wopatarnego, zastępcę dyrektora kolei państwowych Youngę, prez. Nenmanna z rodziną, hr. Platera Zyberga z Moszkowa, Seweryna Skrzyńskiego, Zarembe-Cieleckiego, liczny zastęp wojskowych z generałami Gostichą i dr. Terenkoczym, radcę Dworu Mar-

cina Szarskiego, dyrektorów banków Józefa Zgórskiego, Liptaya, Singera, Weintrauba, profesorów Uniwersytetu Porębowicza i Hadaczka, dyrektora Ludwika Hellera z żoną, prof. Stanisława Rejchana, adwokata dr. Walewskiego z Sanoka, rejenta Pędrackiego z rodziną, pp. Michalewskich, Czernych, Filasiewiczów, Baczewskich, Cybulskiego, Tomaszów i Robertów Perntzów, artystki teatru panie Siemaszkową, Jankowską, Kwiatkiewiczową, i wiele innych.

Na program rautu złożyły się: Wesoła jednoaktówka Gabryela Timmory p. t. „Pacyent z prowincyi”, w przekładzie polskim Henryka Cepnika, odegrana z humorem przez pp. Fritschego, Dobrzańskiego, Nowackiego i Okornickiego; dwa duety odśpiewane przez panią Miłowską i p. Kuligowskiego; monolog Adama Zagórskiego, wygłoszony przez p. Feldmana; wreszcie *clou* wieczoru: prześlizgnięte produkcje baletowe: „taniec chiński” i „furlana”, oraz ogromnym sukcesem uwieńczony występ nieocenionego p. Wyrwicza. Artysta to w każdym calu, doskonale obserwator ułomności i słabostek ludzkich, które odtwarza z kolei z wielką miarą i smakiem. Posługuje się on, jakby się z pozoru wydawać mogło, skromnym zakresem środków charakterystycznych, wywołuje jednak efekt bardzo silny. Dowodem to istotnego artyzmu i talentu.

Widownia opustoszała ostatecznie około godziny 2 nad ranem, poczem w foyer rozpoczęły się improwizowane tańce.

Wystawa obrazów M. Reyznera i Wł. Skoczylasa.

Kierunek i rodzaj twórczości p. Reyznera różni się zasadniczo od tego, co daje w swych dziełach Filipkiewicz, o którym przed kilku dniami pisaliśmy.

Do t. zw. starej szkoły należy sztuka Reyznera; artyście idzie o drobniogłowe wykończenie szczegółów i to nie tylko tych, które są na pierwszym planie obrazu, ale i dalszych — wszystko w tych płótnach jest sumiennie obrobione, malowane z dobrą obmyślanym planem, spokojnie, na chłodno, bez dążenia do wydobycia nowych jakichś wartości, w świetle przeważnie równomiernym, jakie daje okno pracowni. Artysta umie wiele, potrafi nawet z pamięci namalować obraz, który będzie się podobał publiczności.

Ten rodzaj sztuki zawsze znajdzie miłośników, czego dowodem liczne sprzedane obrazy na obecnej wystawie.

Ze artysta potrafi wyłamać się z szablonu, dowodem te małe, szkicowane obrazki naprawdę ładne, pełne dobrego światła i niekiedy świetnie zaaranżowane. Te małe obrazeczki — to miła niespodzianka w twórczości zdolnego artysty.

W nich też najlepiej widać talent Reyznera, smak, pewność ręki i oka. Taki n. p. kanał — zdaje mi się w Holandyi — jest naprawdę w swoim rodzaju majstersztykiem.

Kwiaty Reyznera mają nieraz wiele prawdy i miękkości — tyle zresztą dobrych kwiatów artysta namalował w swoim życiu!

O pracach graficznych Skoczylasa pisaliśmy już obszerniej swego czasu. Artysta w tej dziedzinie sztuki nabył ogromnej zręczności i daje naprawdę dzieła, stojące istotnie na wyżynie wysokiej kultury. Grafika polska w artyście Skoczylasie zdobyła poważną, wybitną siłę.

Artur Schröder.

Z Izby sądowej.

Trzydziesty pierwszy dzień rozprawy.

Lwów, 23 kwietnia.

Pierwszym świadkiem, dziś przesłuchanym, był Michał Wojewódka, włościanin, komisarz rządowy w Załuczu. Świadek zeznaje najpierw, w jaki sposób szerzyło się prawosławie w Załuczu. Agitował za tem bardzo dr. Iwan Worobec, świadek zwalczał natomiast działalność dr. Worobeca.

Przew.: Nie słyszeliście, kto sprowadził ks. Hudymę?

S w.: Tego nie wiem.

Przew.: Nie słyszeliście, czy ks. Hudymie kto płacił?

S w.: Nie słyszałem. Gmina nie mu nie płaciła. Starosta Lewicki ze Śniatyna wezwał mnie, abym pilnował ks. Hudymę, bo dostał wiadomość od metropolity ks. Repty, że ks. Hudymie nie wolno odprawiać nabożeństw.

Przew.: Jak go pilnowaliście, czy stała przed jego domem warta?

S w.: Warta chodziła tylko w nocy, główny nadzór nad nim miał Józef Wojewódka.

Przew.: Czy zgromadzili się ludzie u ks. Hudymy?

S w.: Na Boże Narodzenie w r. 1912 dano mi znać, że w jego domu jest jakieś zgromadzenie. Poszedłem tam i sprawdziłem, że zgromadzenia niema, ale wyszedł od niego Wasyl Lutyk z Karłowa.

Przew.: Co to za jeden?

S w.: On chciał prawosławnej wiary.

Przew.: Gdy ks. Hudyma przyszedł do Załucza, szerzyło się wtedy prawosławie?

S w.: Tak jest, coraz więcej zgromadzało się u niego ludu.

Przew.: Ks. Hudyma miał tam zaprzyśnięć ludzi, czy to prawda?

S w.: Słyszałem takie pogłoski. Kto to mówił, tego nie pamiętam.

Przew.: Jak ks. Hudyma przyjechał, czy więcej było we wsi prawosławnych, niż przedtem?

S w.: Dawniej, gdy chciano nastraszyć biskupa, zgłosiło się około 600 osób na prawosławie. Ja sam się zgłosiłem, ale później ludzie „zaspali” prawosławie. Gdy przyjechał ks. Hudyma, krążyły pogłoski, że ludzie zaczynają się ruszać, potem, gdy opowiadano, że trzeba będzie przysięgać na prawosławie, ludzie przychodzili do mnie i cofali podanie o prawosławie.

Przew.: W śledztwie zeznaliście, że w Załuczu szerzyła się agitacja moskalofilska. Kto ją szerzył?

S w.: Podejrzewałem, że dr. Iwan Worobec dąży do tego, żeby ludzie nie byli austriackimi poddanymi.

Przew.: W śledztwie zeznaliście, że zwolennicy ks. Hudymy rozgłaszali po wsi, iż nikt nie śmie przeszkadzać zbudowaniu cerkwi, że Moskal w tem pomoże.

S w.: Nie przypominam sobie, czy ja tak zeznałem, były rozmaite pogłoski.

Przew.: Czy we wsi była jaka zaraza?

S w.: Tak jest, była zaraza pyskowa, która szerzyła się nie tylko w Załuczu, ale także w sąsiednich wsiach. Starosta polecił zrobić rewizję i tam, gdzie stwierdzono podejrzaną chorobę, kazałem wywiesić tablicę. Taką tablicę wywiesiłem też u siebie.

Przew.: A tam, gdzie był dom modlitwy ks. Hudymy była też zaraza?

S w.: Tam też była.

Przew.: Dlaczego ks. Hudyma był aresztowany?

S w.: Zostałem wezwany przez wachmistrza Puszkara do rewizji u ks. Hudymy. Zastałem tam Puszkara, Sołwana i Józefa Wojewódkę. Sam wziąłem udział w rewizji i między papierami na szafie znalazłem 160 druków o przejęcie na prawosławie. Puszkara pokazał mi taśmę i powiedział, że ks. Hudyma miał tą taśmą mierzyć most. Potem poszliśmy do izby Ilii Worobca. Puszkara pytał go, czy popy w nocy wychodził. Ilija odrzekł, że gniewa się z Hudymą i nie pilnuje go, a drzwi swoje na noc zamyka.

Przew.: Co było po rewizji?

S w.: Poszliśmy na most i tam w mojej obecności Puszkara zwracał uwagę Bojczukowi, aby mówił prawdę, bo jest znowu inny świadek. Bojczuk opowiadał wtedy, że w nocy widział dwu ludzi, jeden z nich był schylony, drugi stał. Gdy zbliżył się do nich, poznał ks. Hudymę, który chował białą taśmę do kieszeni. Potem obaj poszli w stronę domu, w którym mieszkał ks. Hudyma. Nie poszedł za nimi, bo się bał.

Przew.: Czy mówił, że wyraźnie poznał ks. Hudymę?

S w.: Wyraźnie go poznał. Mówił, że przedtem widział go kilka razy na moście.

Przew.: Czy potem groził Bojczukowi?

S w.: Słyszałem, że grożono mu śmiercią.

Przew.: Co było po aresztowaniu ks. Hudymy?

S w.: Ludzie zaczęli odwoływać prawosławie.

Przew.: W śledztwie zeznaliście, że wszyscy zwolennicy ks. Hudymy byli bardzo rozczłosczeni na żandarmeryę i na was, a Dmytro Worobec miał mówić, że jakby przyszło do jakiegoś zajścia między Rosyją a Austryją, to Rosyja zemści się za aresztowanie.

S w.: Nie pamiętam.

Przew.: Może w śledztwie lepiej pamiętaliście?

S w.: Nie mogę sobie dziś tego przypomnieć.

Przew.: Czy teraz jest spokój w Załuczu?

S w.: Tak jest.

Przew.: Ilu jest prawosławnych we wsi?

S w.: Może 7, może 8.

Przew.: Czy w czasie rewizji ks. Hudyma mówił co do Puszkara?

S w.: Tego nie wiem, ale to wiem, że kilku listów od starostwa nie chciał ks. Hudyma dobrowolnie przyjąć.

Przew.: Czy Worobecowie są bogaci ludzie?

S w.: Nie.

Przew.: Nie wiecie, czy ks. Hudyma płacił im za mieszkanie?

S w.: Były pogłoski, że zapłacił im za odnowienie mieszkania dla niego.

Przew.: Czy ci prawosławni, którzy byli koło ks. Hudymy, kryli się z tem?

S w.: Nie, głośno mówili, że są prawosławnymi.

Przew.: Ale czy zgromadzali się potajemnie?

S w.: Nigdy ich nie przyłapałem, ale schodzili się ludzie do niego.

Przew.: Jaka to warta była we wsi, wytłumaczcie nam to jaśniej.

S w.: To była warta na rozkaz starostwa; miała uważać, czy nie ma u ks. Hudymy jakiegos zgromadzenia, lub nabożeństw.

Przew.: Kiedy wy się o tem dowiedzieli, że Michał Czyborak groził Bojczukowi?

S w.: Wtedy, jak żandarmi przesłuchiwali świadków w tej sprawie.

Na pytanie obrony stwierdza świadek, między innymi, że każdego obcego, który wychodził od ks. Hudymy, przytrzymywano, bo taki był rozkaz.

Świadek Dmytro Gojan, gospodarz z Załucza, gr. kat., zaprzyśnięty mimo sprzeciwienia się obrony, zeznaje, że ludność Załucza dlatego gremialnie przeszła w r. 1903 na prawosławie, bo zabrali jej ks. Jurewicz. W Załuczu była czytelnia ukraińska, a dr. Jan Worobec zawiązał tam czytelnię Kaczukowskiego. Chłopi nie poznali się na tem, co to znaczy. Odbyło się tam zgromadzenie, na które przyjechał dr. Dudykiewicz i inni. Mówiono, że będą przysyłać *Przykarpatską Rus.* Później dużo chłopów opuściło tę czytelnię. Dr. Worobec zwoływał ludność i namawiał ich do budowania cerkwi. Było zgromadzenie, na które przybyli ks. Bohatyrec i dr. Gierowski, potem dr. Worobec wyjechał z Nahorniakiem i Matwijczukiem do Rosyji. Gdy po przyjeździe ks. Hudymy opowiadano, że będzie on zaprzyśnięć prawosławnych, wtedy dużo ludzi wystąpiło.

Dalej opowiada świadek, że pewnego razu widział jak ks. Hudyma odprawiał „parastas”. Wtedy nie modlił się on za Najjaśniejszego Pana tylko za Mikołaja Aleksandrowicza i jego państwo. Dmytro Worobec rozpowiadał, że rossyjski car lepszy, daje 12 morgów gruntu na każdego chłopca. Stwierdza też świadek, że Bojczuk rozmawiając na moście z żandarmem w obecności świadków, zeznał stanowczo, że ks. Hudyma był w nocy na moście.

Przew.: Czy wy dobrze słyszeli to, że ks. Hudyma modlił się za cara?

S w.: Tak jest, słyszałem to dobrze. Teraz Dmytro Worobec chodzi po wsi i tych świadków, którzy tu są powołani na 29, namawia, żeby chociaż nie byli na „parastasi”, zeznali, że byli na „parastasi”, i nie słyszeli tego.

Przew.: Czy wy to dobrze słyszeli na własne uszy?

S w.: Tak jest, słyszałem.

Przew.: Czemu wy o tem w śledztwie nie mówili?

S w.: W śledztwie zapominałem.

Przew.: W śledztwie zeznaliście, że po „parastasi” mówiliście do ks. Hudymy i pytali się go, czy tu lepiej, czy w Rosyji.

S w.: Tak siedzieliśmy wtedy przy obiedzie. Ks. Hudyma mówił, że lepiej w Rosyji.

Przew.: Zeznaliście w śledztwie, że ks. Hudyma mówił wtedy: gdyby ludzie tutejsi mieli rozum, to Rosyję przeszli by na prawosławie, bo tam w Rosyji dają 12 morgów na każdego, a dalej mówił: że ma być wojna z Rosyją, że Rosyja zabierze nasz kraj aż po Kosów.

S w.: Tak, to zeznałem w śledztwie.

Przew.: Czy ks. Hudyma nie mówił, kto go sprowadził z Rosyji?

S w.: Mówił, że dr. Iwan Worobec i dr. Gierowski.

Przew.: Czy wyście mówili komu o tym „parastasi”?

S w.: Powiedziałem to Puszkarowi.

Przew.: Czy ks. Hudyma dostawał jakie pieniądze?

S w.: Opowiadał mi listonosz, że dostawał pieniądze ze Lwowa.

Przew.: Czy ks. Hudyma agitował między ludźmi?

S w.: Tego nie wiem, ale chodził do prawosławnych.

Przew.: Czy wyjeżdżał ks. Hudyma z Załucza?

S w.: Jeździł najczęściej do Waszkowiec.

Przew.: Radca Jasiński: Za kogo to był wtedy „parastas”?

S w.: Za wszystkich zmarłych.

R. Jasiński: Czy dobrze pamiętacie, że ks. Hudyma modlił się za cara?

S w.: Tak, dobrze pamiętam.

R. Jasiński (do osk. ks. Hudymy): Co ks. Hudyma na to?

Osk. Hudyma: To mogę powiedzieć, że zaraz z początku dowiedziałem się, że Gojan jest konfidentem starostwa, więc trzeba by na głowę upaść, aby mu takie rzeczy opowiadać.

R. Jasiński: Proszę księdza, przeciw on podaje szczegóły, towarzyszące tej rozmowie, on przysięgał, to mówi prawdę.

Osk. Hudyma: On wie, dlaczego on tak mówi.

R. Jasiński: A rozmawiał ksiądz z Gojanem?

Osk. Hudyma: Tak, rozmawiałem.

Przew.: Dlaczegoż ksiądz rozmawiał z nim, skoro wiedział, że on jest konfidentem?

Osk. Hudyma: Rozmawiałem z nim z grzeczności.

R. Jasiński (do Gojana): W jaki sposób Dmytro Worobec namawiał świadków?

S w.: Dmytro Worobec mówił do Maryi Matwijczuk, aby powiedziała, że jest głucha i

że nie nie słyszała. On chodził w niedzielę i poniedziałek i namawiał świadków.

R. Jasiński: Wyście nie robili mu żadnych wyrzutów z tego powodu?

Sw.: Mówiłem, a on powiedział, że mówił im, aby prawdę mówili.

Prokurator: Kto był na tym „parastacie“?

Sw.: Była żona Iwana Dmytryczuka, Hryćko Riznijczuk, Hryćko Gojan.

Prok.: Ilu było wszystkich?

Sw.: Dziesięć lub dwanaście osób, w tem więcej kobiet.

Prok.: Co było po „parastacie“?

Sw.: Był traktament.

Prok.: Kto siedział koło was podczas traktamentu?

Sw.: Z jednej strony ks. Hudyma, z drugiej jego żona.

Prok.: Czy długo trwał traktament?

Sw.: Może kwadrans.

Prok.: Czy był kto przy tem, jak mówił z wami ks. Hudyma o Rosyji?

Sw.: Tylko jego żona. Ja wyciągnął tytoń, kilka razy palił papierosa.

Prok.: Czy Hudymowa brała udział w rozmowie?

Sw.: Ona tylko siedziała, ona nie rozumiała, o czem my mówili.

Prok.: Czy w czasie traktamentu mówiliście co o Rosyji?

Sw.: Nie, tylko jedliśmy, dopiero potem rozmawialiśmy o Rosyji, gdy wszyscy wyszli.

Prok.: Dlaczego zaczęliście mówić o Rosyji, od czego to poszło?

Sw.: Od tego, że mówiłem mu, iż modlił się za cara.

Prok.: Co mówił ks. Hudyma o Rosyji?

Sw.: Jeżeli nie pozwolą na cerkiew, to przyjdzie Rosyja i wojsko pomoże wybudować. Mówił, że w Rosyji jest lepiej, niż u nas.

Prok.: Od kogo wy się dowiedzieli, że Dmytro Worobec namawia świadków.

Sw.: Mówiła mi Marya Matwijczuk, że Worobec namawiał ją, aby mówiła, że jest głuchą, mówił też, że Hudymowa dostała akt oskarżenia.

Prok.: Do kogo jeszcze chodził?

Sw.: Do Paraški Worobec i innych.

Prokurator: Kiedy ks. Hudyma opowiadał o tem, że dr. Gierowski i dr. Worobec sprowadzili go z Rosyji?

Sw.: Po „parastacie“.

Prok.: Czy wiecie, kto dostarczał druki o przejście na prawosławie?

Sw.: Przedtem, jak mówili, dr. Tryłowski, a potem dr. Gierowski z Czerniowic.

Prokurator: Czy to ten, który jest teraz uwięziony?

Sw.: Tak jest.

Prok.: Zkąd wiecie, że dr. Gierowski dostarczał te druki?

Sw.: Marya Matwijczuk dała mi 300 takich druków i mówiła, że dostała je od dr. Gierowskiego. Druki te oddałem starostwu.

Prok.: Jak to przyszło do tych druków?

Sw.: Matwijczukowa miała proces o ten grunt, który dała pod cerkiew prawosławną, dlatego mi te druki przyniosła. Dr. Gierowski mówił jej, aby te druki chowała, a dawała tylko po jednym egzemplarzu.

Dr. Dudykiewicz zwraca się do przewodniczącego z prośbą, aby tego świadka zatrzymać dla konfrontacji. Obrona bowiem złoży dowody, że wszystko, co on zeznał, jest nieprawdą.

Przewodniczący oświadcza, że niema potrzeby zatrzymywania świadka. Jeżeli się okaże potrzeba, można go będzie wezwać na rozprawę.

Dr. Dudykiewicz stawia wniosek o wezwanie prawosławnego proboszcza ze Lwowa ks. Dihona i ks. Jana Dawidowicza, proboszcza cerkwi Preobrażeńskiej dla stwierdzenia, że w „parastacie“ nie wspomina się nigdy o Cesarzu.

Prokurator oświadcza, że najpierw należy zbadać czy to był istotnie „parastat“, czy może połączona z niem jaka inna modlitwa, w której wspomina się Cesarza.

Przew. zapytuje jeszcze Gojana, czy to był „parastat“.

Gojan odpowiada, że to był „parastat“.

Trybunał odmówił wnioskowi obrony, bo chociaż stwierdzono, że w „parastacie“ nie wspomina się o Cesarzu, to nie wykluczeniem jest, że ks. Hudyma mógł w którymś miejscu mówić o Cesarzu.

Obrona domaga się, aby wezwać znawców dla stwierdzenia, że żadnemu księdzu nie wolno w modlitwach nie zmieniać, ani dodawać, ani opuszczać.

Trybunał i temu odmówił, bo ks. Hudyma nie mając nad sobą kontroli, mógł się dopuścić niewłaściwości.

Przesłuchano jeszcze Romana Ziębę, sędziego, który prowadził w Kołomyi śledztwo w sprawie mierzenia mostu. Świadek zeznaje, że Bojczuk był w śledztwie niezdecydowany, robił wrażenie, że zeznaje z rezerwą i obawą. W śledztwie podał Bojczuk, że stanowczo nie mógł poznać, czy to ks. Hudyma był na moście. Świadek po przesłuchaniu Bojczuka zwrócił uwagę żandarmowi Puszkarowi nato, że Bo-

czek zeznaje teraz inaczej, niż jest w doniesieniu. Puszkara odpowiedział, że Bojczukowi odgrażano się, jeżeliby wobec sądu zeznawał obciążająco dla ks. Hudymy.

Rozprawę odroczone do jutra.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Giełda zbożowa i towarowa we Lwowie.

(Ciąg dalszy).

Mąka i produkty mielone.

§ 1. Mąkę i produkty mielone kupuje i sprzedaje się według gatunku oznaczonego przez podanie numeru, po 100 kg. z workiem brutto za netto. Tylko otręby sprzedaje się po 50 kg. w workach, których dostawa należy do kupującego.

§ 2. Cenę kupna płaci się gotówką przy oddaniu towaru. Skonta kasowego nie przyznaje się.

§ 3. Jeżeli się umówiono, że cenę kupna towaru przeznaczono do innej miejscowości ma się uiszczyć przy jego wysyłce, wówczas przysługuje sprzedawcy prawo żądania, aby uiszczono ją jeszcze przed odstąpieniem towaru na dworzec kolejowy. — Wtedy musi on jednak zawiadomić wyraźnie kupującego o żądaniu zapłaty w tym czasie. Zawiadomienie takie należy, jeśli się dostawę zapowiada, zamieścić w liście zapowiadającym, zresztą zaś wystosować do je do kupującego listem poleconym, najpóźniej najbliższego dnia powszedniego po dniu otrzymania zawiadomienia.

§ 4. Mąka sprzedana według zwyczajów Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie nadaje się do dostawy tylko wówczas, gdy odpowiada typowej próbie, jaka na tej Giełdzie jest przyjęta w czasie, gdy dostawa ma miejsce.

Typowe próbki oznacza od czasu do czasu komisya wybrana w tym celu przez Radę giełdową. Dopóki to nie nastąpi, należy przy zawieraniu umowy oznaczyć zawsze proveniencję towaru. Jeśli tego nie uczyniono, może sprzedawca dostawić produkt któregośkolwiek z młynów galicyjskich.

§ 5. Mąkę pszenną Nr. 0 do 6 i mąkę żytnią Nr. 00, 0 i I. dostawia się w plombowanych i etykietowanych workach po 100 kg. brutto.

Plomby mają być znaczone z jednej strony numerem odpowiadającym gatunkowi mąki, z drugiej firmą młyna. Etykieta ma mieć również numer danego gatunku mąki.

§ 6. Mąka pszenna począwszy od nr. 7, mąka żytnia począwszy od nr. II, otręby, odpadki, tudzież inne produkty mielone (n. p. z jęczmienia, prosa, kukurudzy i t. p.) można dostawiać w dowolnem opakowaniu. Jeśli się je jednak dostawia w workach, muszą wszystkie worki odnośnej dostawy mieć tę samą wagę i być z wyjątkiem worków z otrębami i odpadkami zaopatrzone plombami i etykietami.

Otręby i mąka czerwona nie mogą pochodzić z innego gatunku zboża, jak umówiony i zawierać obcej przymieszki (n. p. otrąb z ryżu, kaszy jaglanej i t. p.). Naturalne zanieczyszczenie mielonego materiału wyką lub kłosem, nie daje podstawy do reklamacji, o ile nie przekracza 5 pr. ogólnej wagi dostarczonego towaru.

§ 7. Worki muszą być w dobrym stanie i nadawać się do transportu.

§ 8. Mąka pszenna nr. 0 do 6, oraz mąka żytnia nr. 00, 0 i I, nie powinny być gorzkie. Mąkę pszenną nr. 8 traktuje się na równi z mąką czerwoną. Mąki tej, jakoteż mąki pszennej nr. 7, 7½ i 7¾, tudzież mąki żytniej nr. II i III, nie można reklamować z powodu gorzkiego smaku.

§ 9. Jeżeli dostawa ma nastąpić w ciągu pewnego oznaczonego okresu czasu, wolno sprzedawcy wnieść przepisane zapowiedzenie w którymkolwiek dniu tego okresu.

Termin zapowiedzenia ustanawia się na 8 dni. Liczy się go od dnia następującego po dniu ustnego zapowiedzenia, względnie po dniu nadania pisemnego zapowiedzenia na pocztę.

§ 10. Kupujący ma zapowiedziany towar odebrać od sprzedawcy najpóźniej w ósmym dniu terminu zapowiedzenia, lub też dać mu dyspozycję do wysłania najpóźniej do 12-tej godziny w południe trzeciego dnia powszedniego, licząc wstecz od końca tego terminu.

§ 11. Jeśli sprzedawca nie zapowiedział towaru, ma kupujący albo odebrać go na miejscu dostawy w ostatnim dniu terminu tejże, albo też wydać co do niego dyspozycję, którą sprzedawca powinien otrzymać najpóźniej do 12-tej godziny w południe przedostatniego powszedniego dnia tego terminu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

OSTATNIA POCZTA.

— O stanie zdrowia Najj. Pana otrzymuje *Korrespondenz Wilhelm* z Schönbrunnem ze źródła prywatnego następujące informacje: Najj. Pan miał się wczoraj znów o wiele lepiej, niż onegdaj. Apetyt bardzo dobry. Monarcha czuje się zupełnie świeży, jest w dobrym usposobieniu, gorączki nie ma, kaszel lekki.

Najd. Arcyksiężę Franciszek Salwator już wczoraj powrócił do Wallsee, co dowodzi, że w Najw. Rodzinie Monarchy wszelkie obawy znikły. Lekarze jeszcze nie pozwalają Najj. Panu na spacer po ogrodzie.

— Komisya ubezpieczenia społecznego załatwiła wczoraj cały projekt ustawy z wyjątkiem rozdziału III. i spraw narodowościowych, które na razie wyłączone. Jutro zbierze się subkomitet dla spraw narodowościowych.

— Sejm węgierski, który zebrał się wczoraj, uchwalił, aby w nowej sesji posiedzenia trwały od 10 przed południem do 2 po południu i od 4 po południu do 8 wieczorem. Jako dzień na interpelacje wyznaczono środę. Następne posiedzenie jutro o g. 10 przed południem. Na porządku dziennym wybór komisyj i preliminarz państwowy na r. 1914/15.

— Liga kultury i Towarzystwo macedońskie w Bukareszcie odbyły wczoraj wspólne zgromadzenie, na którym protestowano przeciw okrucieństwu w Koricy. Zgromadzenie miało przebieg spokojny. Uchwalono rezolucję, wzywającą rząd do energicznych kroków w sprawie ukarania winnych.

— Polepszenie w stanie zdrowia króla Gustawa szwedzkiego postąpiło o tyle, że będzie on dziś przewieziony do zamku Drottningholm, gdzie prowadzona będzie dalej kuracja leczniczo-dyetytyczna.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 kwietnia. O stanie zdrowia Najj. Pana wydano wczoraj następujący biuletyn: W stanie zdrowia Najj. Pana dziś niema żadnej szczególnej zmiany. Objawy kataralne niezmiennione, czynność serca, apetyt i stan sił zadowolające. Dr. Kerzl, dr. Örtner.

Wiedeń, 23 kwietnia. O stanie zdrowia Najj. Pana dowiaduje się *Korrespondenz Wilhelm*: Spoczynek nocny zakłócony był przez kaszel; objawy kataralne są jeszcze w równej sile; stan sił i apetyt zadowolające.

Wiedeń, 23 kwietnia. P. Minister oświaty zatwierdził uchwałę grona profesorów, dopuszczającą profesora państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, dr. Emila Petzelda, jako docenta prywatnego języka niemieckiego i literatury do wykładów na wydziale filozoficznym Uniwersytetu we Lwowie, oraz profesora gimnazjalnego dr. Jana Demiańczuka, jako docenta prywatnego filologii klasycznej na wydziale filozoficznym Uniwersytetu w Czerniowcach.

Wiedeń, 23 kwietnia. Austriacka fabryka lokomotyw otrzymała od Ministerstwa kolei zamówienie na 94 lokomotyw, z tego 11 dla pociągów pospiesznych, 8 osobowych, 73 towarowych, 2 ciężkie górskie, oraz na 82 tendrów. Koszt tego zamówienia wyniesie 8 milionów. Austriacka fabryka wagonów otrzymała od Ministerstwa zamówienie na 664 wagonów kosztem 8 i pół miliona. Wagony te mają być użyte już podczas zbliżającego się sezonu letniego.

Wiedeń 23 kwietnia. *Polnische Nachr.* donoszą: Grupa posłów demokratycznych wraz posłami Lewicy sejmowej na odbytem wczoraj posiedzeniu zastanawiała się nad ogólną polityczną sytuacją w państwie i kraju. Po długiej i bardzo wyczerpującej dyskusji grupa oświadczyła się za tem, by jej zastępcy w komisji parlamentarnej Koła polskiego dążyli do podjęcia akcji Koła polskiego, celem przeprowadzenia rokowań, zmierzających do uruchomienia parlamentu i usunięcia trudności, stojących na przeszkodzie normalnemu funkcjonowaniu parlamentu. Oświadczone się dalej za tem, aby dla należytej obrony interesów kraju wprowadzono do Rządu centralnego parlamentarzystów polskich.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 23 kwietnia. Stan powietrza na 24-go kwietnia. Galicya Wschodnia: Przeważnie pochmurno, niepewnie, łagodnie, północno-zachodni mierny wiatr.

Galicya zachodnia: Zachmurzenie, niepdwnie, nieco chłodniej, zachodni ożywiony wiatr.

Petersburg, 23 kwietnia. (Pet. Ag.). Wobec artykułu *Wiecz. Wremieni* p. t. „Przemiana trójporozumienia w trójprzymierze“ ogłasza urzędowe biuro informacyjne następujące oświadczenie:

Rząd rosyjski, który rzeczywiście żywi zawsze serdeczne sympatyje dla trwałego wzmocnienia węzłów łączących Rosyję, Francję i Anglię, a w ściślejszym połączeniu tych trzech państw widzi silną rękojmię pokoju europejskiego, mimo to nie poruszył sprawy przemiany porozumienia na sojusz. Wśród tych okoliczności rząd angielski nie miał — jak twierdzi wyżej wymieniony dziennik — sposobności, okazać wobec propozycji rosyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych w sprawie przemiany porozumienia w przymierze, lodowatej obojętności, ponieważ taka propozycja wogóle się nie pojawiła.

Petersburg, 23 kwietnia. (Pet. Ag.). Ogłoszono dziś reskrypt carski, w którym car przy sposobności nadania orderu Aleksandra Newskiego ambasadorowi rosyjskiemu w Paryżu, Izwolskiemu, podnosi jego nadzwyczaj obfitą w owoce działalność w zaprzyjaźnionej i sprzymierzonej Francji. Ścisłe węzły między Rosyją a Francją, które tworzą nie tylko rękojmię wspólnych interesów sprzymierzonych krajów, ale także drogocenną rękojmię utrzymania pokoju światowego, zacieśniły się dzięki działalności ambasadora jeszcze bardziej, za co mu car wyraża swoją przychylność.

Staszów, 23 kwietnia. (Tel. pryw.). Nocą ubiegłej spłonęła doszczętnie duża wieś Bogorya w powiecie sandomierskim, oddalona o kilkanaście wiorst od Staszowa. Kilku właścian odniosło ciężkie rany.

Piotrków, 23 kwietnia. (Tel. pryw.). Onegdaj wieczorem napadli bandyci na strażnika nocnego w Sulejowie i zamordowali go kilku strzałami rewolwerowymi. Nie ulega wątpliwości, że zbrodni dokonano z zemsty, gdyż ten sam strażnik poprzednio zawiadomił policję, iż bandyta Daniel Sztefer czas dłuższy przebywał u swego brata Michała, którego aresztowano. Sulejów wygląda jak obóz. Rozeszła się pogłoska, że Michał Sztefer zmarł w więzieniu skutkiem podania mu trucizny w jedzeniu, przysłaniem przez krewnych. Wszyscy, którzy niedawno świadczyli w sądzie przeciw Danielowi, ukrywają się z obawy zemsty.

Brunswick 23 kwietnia. Ojcami chrzestnymi nowonarodzonego następcy tronu będą pryncz cesarza Wilhelma, Naj. Pan Cesarz Franciszek Józef, car i król angielski.

Paryż, 23 kwietnia. Ogłoszono następującą półurzędową notę: Wczoraj rozpoczęły się między sir Greyem a prezydentem ministrow Doumergue konferencje polityczne, w których wziął udział także dyrektor spraw politycznych ministerstwa. Obaj ministrowie będą dziś nadal radzili.

Paryż, 23 kwietnia. *Petit Parisien* sądzi, że Grey i Doumergue przedewszystkiem myślą o tem, ażeby stosownie do danej przed 2 miesiącami przez gabinet londyński inicjatywy wzmocnić czynność trójporozumienia przez uproszczenie sposobu komunikowania się trzech rządów między sobą. Zbyt powolny sposób porozumiewania się ujawnił się podczas przesilenia bałkańskiego. Idzie zwłaszcza o to, ażeby istniejący już instrument uczynić silniejszym i bardziej podatnym. Bawiący tu ambasador francuski w Londynie poczynił w tej mierze pożądane propozycje. Także sprawy albańskie były przedmiotem konferencji; wogóle wszystkie sprawy orientalne będą w ciągu dalszych konferencji omawiane.

Denver (Colorado), 23 kwietnia. Według dotychczasowego zestawienia, w walkach, jakie odbyły się między strajkującymi górnikami a milicją, zginęło 50 ludzi.

Walki w Meksyku.

Chihuahua, 23 kwietnia. Generał powstańców meksykańskich Karanza zapytywany o zspatrywaniu powstańców na zajęcie Vera Cruz przez Amerykanów, złożył oświadczenie, w którym unika wyjawienia zamiarów powstańców, powiada tylko, że Stany Zjednoczone są w błędzie, gdyż ich postępowanie, które ma godzić w osobę prez. Huerty, w rzeczywistości jest aktem nieprzyjaźni wobec całego Meksyku.

Waszyngton, 23 kwietnia. Przedstawicielowi Ameryki Północnej w Meksyku, O'Shaughnessy, doręczono pasporty.

Nowy Jork, 23 kwietnia. Kontradmiral Badger donosi, że podczas zajęcia Vera Cruz zabitych zostało 12 Amerykanów, a rannych 50.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krochowiecki.

NADESLANE.

Dr. M. Swiatkiewicz
Przymarsz oddzialu chorob skornych i wenerycznych
mieszka obecnie we Lwowie Piekarska 1 B.

Dlaczego

každy powinien nabyć
„BALON DRZYMAŁY“

kupując go za 2 kor. w Biurze St. Sokolowskiego we Lwowie, ul. Karola Ludwika 5 albo ulica Jagiellońska 3. Oto nietylko dlatego, że przez to użyje złudzeń wspaniałej jazdy powietrzem i pozna zajmujące przygody bohaterów „Balonu Drzymały“ ujęte w barwnej napisanej powieści — lecz nadto dlatego, że w ten sposób złoży cegiełkę na nasze krajowe „Muzeum handlowe“, którego społeczeństwu naszemu tak bardzo potrzeba. Kto przysła 2 kor. 40 hal. za Balon, oraz jako cegiełkę na „Muzeum handlowe“ pod adresem: Biuro dzienników Sokolowskiego, Lwów, otrzyma „Balon Drzymały“ odwrotną pocztą, jako przesyłkę poleconą.

PRENUMERATE
na wszystkie czasopisma
i dzienniki
krajowe i zagraniczne
przyjmuje
Biuro dzienników
SOKOLOWSKIEGO
LWÓW
JAGIELLONSKA 3.

WYKAZ
pięciu liczb wyciągniętych
w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie
dnia 22 kwietnia 1914.
46 — 1 — 48 — 60 — 62

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądali i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnięcia pobrały.

Jeżeli zaś kolektor słusznej wypłaty odmówił, lub też nie całkowicie uiszczył, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącemu Urzędowi loteryjnemu tem pewnie w wyżej wspomnianym czasie, gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie nieopbrane wkładki i kwoty wygrane przypadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnięcia we Lwowie odbędą się dnia 6 i 20 maja 1914.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicji i Bukowiny.

Marya Bialecka.
kurs rysunku i malarstwa. Osobny kurs dziecienny.
KALECZA 6.
Bracia Tercyarze
w Przytulisku ubogich brata Alberta
we Lwowie, ul. Kleparowska 15,
wykonują wszelkie naprawy mebli giętych; wyrabiają łożka składane, słomianki. Ceny umiarkowane. Na żądanie zabiorą meble do naprawy — naprawione odsyłają.

Przyjechali do Lwowa
dnia 23 kwietnia 1914.
Hotel George'a. P.: K. bar. Vaux z Chodorowa.
Hotel Europejski. P.: M. Urbański z Haczowa.
Hotel Imperial. Pp.: W. Tchórzniński z Nadyb, A. Stojowski z Modérówki.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.
Lwów, dnia 22 kwietnia 1914.

Table with columns for 'Waluta koronowa', 'płaca', 'żądają'. Sections include: I. Akcje za sztukę, II. Listy zastawne za 100 koron, III. Obligacje za 100 koron, IV. Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej.
dnia 21 kwietnia 1914.

Table with columns for 'A. Ogólny dług państwa', 'B. Dług państwa', 'C. Obligacje kolejowe', 'D. Dług państwa (krajowy)', 'E. Obligacje iadomnizacyjne', 'F. Inne publiczne pożyczki', 'G. Listy zastawne', 'H. Obligacje iadomnizacyjne'.

Koronowa waluta.
płaca żądają

Table with columns for 'Koronowa waluta', 'płaca', 'żądają'. Sections include: I. Losy (za sztukę), J. Akcje Banków, K. Akcje przedsiębiorstw transportowych, L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych, M. W a i a s y.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.
L. Nam. X. d. 40 ex 914. (6716 3—3)
Ogłoszenie rozprawy ofertowej.
Celem zabezpieczenia robót budowniczych i rękodzielnich dla budowy gmachu c. k. gimnazjum w Brzozowie rozpisuje się niniejszym publiczną rozprawą ofertową, która się odbędzie dnia 11 maja b. r. z uderzeniem godziny 10 przed południem i w której mogą wziąć udział upoważnieni do wykonywania przemysłu budowlanego.
Plany, opis, jakoteż wszelkie warunki dotyczące powyższej budowy wyłożone są w Departamencie X. d. c. k. Namiestnictwa w godzinach urzędowych, do przegladania i podpisania przez strony interesowane.
Tam będzie się też wydawać zgłaszającym się oferentom druki szczegółowego opisu budowy, blankiety i przepisy ofertowe i t. p., oraz będzie się udzielać ustnych wyjaśnień.
Należyte wypełnione i osteplowane oferty, opatrzone potwierdzeniem złożonego w c. k. krajowej Kasie skarbowej we Lwowie wadium w wysokości 5 (pięć) proc. sumy oferowanej, należy wnieść najpóźniej do dnia 11 maja 1914 do godziny 10 przed południem na ręce szefa Departamentu X. d. c. k. Namiestnictwa, względnie tegoż zastępcy, z uderzeniem której to godziny nastąpi w wymienionym Departamencie Namiestnictwa otwarcie ofert, przyzem oferenci mogą być obecni.

Później wniesione oferty lub takie nie należące sporządzone, poprawiane lub zawierające zastrzeżenia, albo niezapatrzone w dowody złożenia wadium nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 17 kwietnia 1914.
L. cz. E. 3558/13 (6) (6694 3—3)
Edykt.
Dnia 11 maja 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się licytacja 1/5 części realności lwh. 36 gminy Stopnice szl.
Wartość szacunkowa wynosi 1126 kor.
Najniższa oferta 752 kor.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tuł. sądzie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 6 kwietnia 1914.
L. cz. E. 1506/13 (13) (6646 3—3)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Mojżesza Ksmila, Schlomy Vogla i Sary Schutzmanna, odbędzie się dnia 22 maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Żabiu licytacja realności obj. lwh. 2989 i 3151 gm. Żabie stanowiących gospodarstwo rolne z domem mieszkalnym i zabudowaniami gospodarskimi na realności lwh. 3151 wraz z przynależnościami składającymi się z drzew owocowych.
Nieruchomości powyższe wystawione na

licytację są ocenione a to realność lwh. 2989 na 2800 kor., zaś realność lwh. 3151 na 67.245 kor., przynależności zaś tej ostatniej realności na 20 kor.
Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 2989 1866 kor. 67 h., zaś co do realności lwh. 3151 44.843 kor. 33 h.
Ponizej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabie, dnia 27 marca 1914.
L. cz. E. X. 511/14 (6598 3—3)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wiaryźtelności.
Na wniosek strony egzekwującej Stanisławskiej Kasy oszczędności odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 130, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacyja następujących realności:
a) lwh. 1458 ks. gr. gm. Stanisławów, cała realność składająca się z pbud. o pow. 797 m², na tej parceli znajduje się budynek murowany częścią dwupiętrowy, częścią jednopiętrowy kryty dachówką i blachą cynkową.
b) lwh. 4138 ks. gr. gm. Stanisławów, cała realność składająca się z pbud. o pow. 585 m². Na tej parceli położony jest budynek drewniany.
Obie realności tworzą kompleks i znajdują się przy ul. Lipowej.
Wartość szacunkowa:

ad a) 54 998 kor.,
ad b) 23 360 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 27 499 kor.,
ad b) 11 680 kor.
Ponizej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 130.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stanisławów, dnia 21 marca 1914.

L. cz. E. II. 6315/13 (6792 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu art. graficznego R. Brzeziński i tow., zastąpionych przez adw. dr. Rafała Bubera we Lwowie, odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 9 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XV. we Lwowie licytacja realności lwh. 2635/II. dz. ks. gr. gm. m. Lwowa przy ulicy Boeznej od Drogi lubieńskiej położonej (parterowy dom mieszkalny), wraz z przynależnościami, składającymi się z czterech okien wewnętrznych.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 5715 kor., przynależności zaś na 40 kor.

Najniższa cena wynosi 2877 kor. 50 h. Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej w wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bąż obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział II.

Lwów, dnia 27 marca 1913.

L. cz. E. 2478/13 (10) (6567 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie tuzadowej wspólnej Kasy sieroczej, zastąpionej przez c. k. sędziego Adama Kubisztalę, odbędzie się dnia 20 maja 1914 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 9 licytacja całej realności lwh. 308 ks. grunt. gminy Stojańce obejmującej obszar 3 ha. 17 a. 7 m², wraz z budynkami gospodarczymi, t. j. chata, stodoła i stajnia.

Nieruchomość powyższa oceniona jest łącznie z budynkami na 10.065 kor.

Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 6.710 kor.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacji przejrzeć można w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Sądowa Wisznia, dnia 10 kwietnia 1914.

L. 14.550/14 (6797 2-3)

Ogłoszenie licytacji.

Niniejszem rozpisuje się publiczną licytację celem obsadzenia opróżnionej specjalnej trafiki tytoniu w Stanisławowie przy ul. Sapieżyńskiej.

W okresie rocznym od 1 kwietnia 1913 do 31 marca 1914 dochód brutto z tej trafiki wynosił 2871 kor. 27 h.

Skarb Państwa nie ręczy jednakże, czy wymieniony dochód w przyszłości faktycznie osiągnięty zostanie.

Oferty należy sporządzić na przepisany um urzędowym druku i wnieść je najpóźniej do dnia 2 maja b. r. godzinę 12 w południe do tutejszej dyrekcji okręgu skarbowego.

Wadium wynoszące 300 kor. należy złożyć przed wnieśieniem oferty, w sposób wyszczególniony odnośnym tutej. obwieszczeniem konkurencyjnym.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego. Stanisławów, dnia 17 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6370/12 (13) (5956 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Natana Kannerę w Rzeszowie strony egzekwującej, odbędzie się dnia 18 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) lwh. 10 ks. gr. miasta Złoczowa, pb. 215/1 obszaru 274 m² z kamienicą dwupiętrową Nr. 19,

b) lwh. 2447 ks. gr. miasta Złoczowa, pb. 215/2 obszaru 267 m² z kamienicą dwupiętrową,

c) lwh. 602, 1845 i 2351 ks. gr. m. Złoczowa, pbud. 1806 obszaru 2 ar. 63 m², z domkiem parterowym Nr. 7, szopą i budynkiem gospodarczym, pgr. 2225/1 obszaru 727 m² i pgr. 2225/5 obszaru 365 m²,

d) lwh. 2348 ks. gr. miasta Złoczowa, pgr. 2225/2 obszaru 6 ar. 7 m²,

e) lwh. 2349 ks. gr. miasta Złoczowa, pgr. 2225/2 obszaru 6 ar. 21 m²,

f) lwh. 2350 ks. gr. miasta Złoczowa, pgr. 2225/4 obszaru 638 m²,

g) połowy lwh. 1898 ks. gr. m. Złoczowa, pbud. 208/2, 208/3 obszaru 221 m², z jednopiętrową kamienicą.

Wartość szacunkowa: ad a) 98.690 kor., ad b) 90.237 kor., ad c) 15.773 kor. 95 h., ad d) 3186 kor. 75 h., ad e) 3260 kor. 25 h., ad f) 3349 kor. 50 h., ad g) 18.837 kor. 50 h.

Najniższa oferta: ad a) 49.345 kor., ad b) 45.118 kor. 50 h., ad c) 9235 kor. 62 h., ad d) 2124 kor. 66 h., ad e) 2173 kor. 50 h., ad f) 2233 kor., ad g) 9418 kor. 75 h.

Do realności lwh. 602 należy jako przynależność ogrodzenie ocenione na 74 kor. 80 hal.,

do realności lwh. 1845 drzewka, ocenione na 31 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III. Złoczów, dnia 21 marca 1914.

L. cz. E. 7340/13 (3) (6672 3-3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprzyw. Galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 9 39 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych realności: lwh. 1160 ks. gr. Złoczów pb. 74/2 dwa domy jednopiętrowe.

Wartość szacunkowa 40.000 kor.

Najniższa oferta 20.052 kor. 10 h. Do realności lwh. 1160 ks. gr. gminy Złoczów należą przynależności wymienione w protokole z dnia 29 stycznia 1914 E. 7340/13 (2) oszacowane na 140 kor. 20 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Złoczów, dnia 27 marca 1914.

Ч. сп. Е. 4571/13 (5) (6677 3-3)

Дни 20 мая 1914 о годині 8 перед полуднем, відбуде ся в низше означеним суді, компната ч. 11, переторг:

1. цілої реальности 339 гр. Липиця долишна,

2. цілої реальности 545 гр. Липиця долишна,

3. 1/4 части реальности 546 гр. Липиця долишна,

4. 1/4 части реальности 608 гр. Липиця долишна,

5. 1/4 части реальности 609 гр. Липиця долишна.

Продати ся маючі реальности суть оцінені:

ad 1. на 160 кор., ad 2. на 1520 кор., ad 3. на 35 кор., ad 4. на 240 кор., ad 5. на 115 кор.

Найни́зша подача вино́сить:

ad 1. на 106 кор. 66 сот., ad 2. на 1013 кор. 34 сот., ad 3. на 23 кор. 32 сот., ad 4. на 180 кор., ad 5. на 76 кор. 66 сот.,

Пони́зше тих квот не відбуде ся продаж.

Усло́вія пере́торгу і інші доку́мента можна пере́глянути в компнаті ч. 11.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V. Бурштин, дня 29 марта 1914.

Ч. сп. Е. 2936/13 (11) (6678 3-3)

Дня 20 мая 1914 о годині 8 перед полуднем, відбуде ся в тутуйшім суді, компната 11, ліцитація:

1. цілої реальности 554 громади Бурштин,

2. цілої реальности 1247 громади Бурштин,

3. цілої реальности 1954 громади Бурштин,

4. цілої реальности 1613 громади Бурштин.

Продати ся маючі реальности суть оцінені:

ad 1. на 70 кор., ad 2. на 1100 кор., ad 3. на 4760 кор., ad 4. на 800 кор.

Найни́зша подача вино́сить:

ad 1. на 466 кор. 66 сот., ad 2. на 733 кор. 32 сот., ad 3. на 3173 кор. 34 сот., ad 4. на 533 кор. 34 сот.

Пони́зше тих квот продаж ся не відбуде.

Вару́нки пере́торгу і інші доку́мента можна пере́глянути в компнаті ч. 11.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V. Бурштин, дня 28 марта 1914.

C. k. Dyrekcja budowy dróg wodnych.

L. IX. a. 4/174.

(6795 2-3)

Rozpisanie

dostawy i ustawienia mostów żelaznych na przestrzeni kanału splawnego Zator-Samborek.

Rozdanie obejmuje następujące mosty:

Table with 7 columns: L. porz., Rodzaj, w km., w gminie, Rozpiętość podporowa w m., Ciężar konstrukcji żelaznej okrągło w tonnach, Objętość dyliny z drzewa sosnowego okrągło w m.³. Rows 1-5 listing bridge details.

Oferent może oferować dowolnie na mosty L. p. 1-4, na most L. p. 5, lub wreszcie na obydwie partye. C. k. Dyrekcja budowy dróg wodnych zastrzega sobie w każdym wypadku prawo rozdania podług pojedynczych partyi.

Natychmiast po przyjęciu oferty należy przystąpić do wykonania planów szczegółowych. Roboty należy tak prowadzić, by ustawienie konstrukcji mostowych na miejscu budowy najpóźniej z dniem 31 marca 1915 ukończone zostało.

Oferty należy wnieść w zapieczętowanej kopercie opatrzonej napisem: „Oferta na wykonanie konstrukcji żelaznej dla mostów na przestrzeni kanału splawnego Zator-Samborek“ najpóźniej do 8 maja 1914, 12 godziny w południe, do dziennika podawczego Ekspozytury c. k. Dyrekcji budowy dróg wodnych w Krakowie przy ulicy Basztovej 1. 18.

Ustanowienie cen pozostawia się oferentowi, który ceny jednostkowe za 100 klg. gotowej konstrukcji żelaznej względnie za 1 m.³ drewnianego pokładu mostowego ma wstawić w spis cen.

Komisyjne otwarcie ofert, przy którym mogą być obecni oferujący lub tychże pełnomocnicy, nastąpi dnia 9 maja 1914 o godzinie 12 w południe, w wyżej wymienionej Ekspozyturze.

Oferta obowiązuje oferenta do 3 tygodni po otwarciu ofert, to znaczy po dzień 30 maja 1914. W tym terminie nastąpi zawiadomienie o przyjęciu lub odrzuceniu oferty.

Oferenci muszą używać przepisanych formularzy ofert, które mogą używać w wyżej wymienionej Ekspozyturze. Tamże można przeglądać wszelkie załączniki i bliższe postanowienia co do wnoszenia ofert lub otrzymać je za złożeniem przepisanej kwoty.

Integralne części oferty mają stanowić: Ogólne plany projektu, Ogólne warunki budowy dróg wodnych, Szczegółowe warunki budowy dróg wodnych, Warunki robót i dostaw ce do wykonania konstrukcji żelaznych, Postanowienia dla wnoszenia ofert.

Wadium wynosi 5 pr. oferowanej sumy i należy je złożyć przed upływem terminu do wnoszenia ofert w c. k. filialnej Kasie krajowej w Krakowie. W razie przyjęcia oferty służy złożone wadium jako kaucja kontraktowa.

Oferty spóźnione lub nie odpowiadające ustanowionym warunkom będą uważane jako niewniesione.

Wiedeń, w kwietniu 1914.

C. k. Dyrekcja budowy dróg wodnych.

L. cz. E. 120/14 (6) (6776 2-2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa handlowego i gospodarczego „Merkur“ w Głogowie odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5, w Głogowie licytacja:

a) całej realności lwh. 313 ks. gr. Wysoka składającej się z budynku mieszkalnego drewnianego, stajni i parc. gr. o obszarze 2 morgi 121 s. kw. wraz z przynależnościami składającymi się ze studni cementowej, 16 drzew i ogrodzenia,

b) 1/4 części realności lwh. 314 tejże gminy składającej się z parc. gr. o obszarze 1 morga 132 s.²,

c) połowy realności lwh. 315 tejże gm. składającej się z parc. gr. o obsz. 1 morga 743 s.² i

d) 1/4 części realności lwh. 318 ks. gr. Wysoka składającej się z parc. gr. o obszarze 1049 s.² wraz z przynależnościami składającymi się z 3 korcy wysianego na realności lwh. 318 żyta i 1 ćwierci pszenicy na realności lwh. 314.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację a mianowicie realność lwh. 313 ks. gr. Wysoka jest oceniona na 3055 kor. 62 hal. i 1/4 realności 314 na 270 kor. 62 h.; połowa realności lwh. 315 na 731 kor. 87 h., zaś 1/4 część realności 318 tejże gminy na 163 kor. 75 h., przynależności zaś na 116 kor.

Najniższa cena realności lwh. 313 ks. gr. Wysoka wynosi 2070 kor. 41 h., zaś 1/4 części lwh. 314 — 184 kor. 13 h., c) połowy realności lwh. 315 — 487 kor. 90 h., d) 1/4 części realności lwh. 318 wynosi 149 kor. 16 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się obec-

nie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Głogów, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. E. 141/13 (42) (6773 3-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. gal. akcyjn. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacja dóbr tabularnych Bałuczyn lwh. 106 obszaru około 535 morgów z budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi wraz z przynależnościami składającymi się z inwentarza gospodarczego martwego i ogrodzenia folwarku.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 384.600 koron, przynależności zaś na 1149 kor. 76 h.

Najniższa cena wynosi 257 166 kor. 51 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 7008/13 (11) (6887)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jossia Lissera, kupca w Horodence, odbędzie się dnia 20 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 1641 ks. gr. Potoczyska, cała realność złożona z pb. lk. 69 Nd. 40 i pgr. lk. 544, 1811/1, 1811/2, 2477 i 3054,
b) lwh. 1980 ks. gr. Potoczyska, cała realność złożona z pgr. lk. 3885,
c) lwh. 2042 ks. gr. Potoczyska, połowa realności złożona z pgr. lk. 4180 i 4181.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1868 kor.,
ad b) 300 kor.,
ad c) 150 kor.,

Najniższa oferta:

ad a) 1259 kor. 34 h.,
ad b) 200 kor.,
ad c) 103 kor. 50 h.

Do realności lwh. 1641 ks. gr. Potoczyska należą następujące przynależności: 33 ślw i mur, oszacowane na 21 kor., zaś do lwh. 2042 tej gm. zasiewy pszenicy na pgr. lk. 4181, oszacowane na 8 kor., z czego połowa 4 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 20 marca 1914.

L. cz. E. 4164/13 (7) (6875)
Edykt licytacyjny.

Dnia 22 maja 1914 o godzinie 8:30 rano w biurze Nr. 12, odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następującej realności: cała realność lwh. 129 ks. gr. gm. kat. Humieniec.

Wartość szacunkowa 1651 kor.

Najniższa oferta 1467 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Do realności lwh. 129 ks. gr. gm. kat. Humieniec należą przynależności w protokole ocenienia opisane, oszacowane na 550 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. 6781/12 (25) (6833)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Firmy Bartsch Freres w Bordeaux odbędzie się dnia 25 maja 1914 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 85 ks. gr. Horodenka,
b) lwh. 2852 ks. gr. Horodenka,
c) lwh. 4002 ks. gr. Horodenka, całe realności, złożone z p. bud lkat. 145/1, 145/2 i 145/3, na których pobudowany jest dom piętrowy budynek (hotek), a nadto na pb. lkat. 145/2 znajduje się murowany dom parterowy.

Wartość szacunkowa wszystkich trzech realności łącznie wynosi kwotę 51.270 kor.

Najniższa oferta 28.614 koron przy uwzględnieniu wartości przynależności.

Do realności powyższej należą jako przynależności: urządzenie kawiarni i hotelu, oszacowane na 5958 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 16 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2148/13 (6911)
Strona zobowiązana: Laja Kessler.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Galicyjskiego Funduszu krajowego we Lwowie odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9:30 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja 1/2 realności lwh. 149 ks. gr. Ułazów, gospodarstwo włościńskie.

Wartość szacunkowa 1900 kor.

Najniższa oferta 1266 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny, zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 15 marca 1914.

L. cz. E. V. 5942/12 (10) (6827)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Berischa Reinera w Skolem odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 79, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności objętej lwh. 502 ks. gr. gm. Drohobycz Wojtowska góra.

Wartość szacunkowa 41 kor. 60 h.

Najniższa oferta 28 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki i wyciąg tabularny oglądać można codziennie w godzinach urzędowych, w biurze Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1949/13 (27) (6873)
Edykt licytacyjny.

Dnia 5 czerwca 1914 o godzinie 11:30 rano w biurze Nr. 12 odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następującej realności: cała realność lwh. 272 ks. gr. gm. kat. Leśniowice.

Wartość szacunkowa 7081 kor. 60 h.

Najniższa oferta 6237 kor.

Do realności lwh. 272 ks. gr. gm. kat. Leśniowice należą przynależności w protokole ocenienia opisane, oszacowane na 2274 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Szczerzec, dnia 24 marca 1914.

L. cz. E. VII. 175/14 (5) (6903)
Edykt licytacyjny.

Dnia 16 maja 1914 o godzinie 10 rano w podpisanym sądzie w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności gminy Janowice, a to:

a) 2/10 części lwh. 271,

b) 2/10 części lwh. 441,

a) 2/10 części lwh. 442.

Nieruchomości te zostały oszacowane na: 1237 kor., 200 kor. 30 hal., 6 kor. 50 hal., zaś najniższa oferta, poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie, wynosi: 824 kor. 66 hal. i 137 kor. 86 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnów, 4 kwietnia 1914.

L. cz. E. 379/14 (3) (6929)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa oszczędności i kredytowego w Ulanowie odbędzie się dnia 27 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II. licytacja 1/3 części realności lwh. 236 ks. gr. gm. kat. Zarzecze wraz z przynależnościami, składającymi się z serwitutu.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 4300 kor., przynależności zaś na 20 kor.

Najniższa cena wynosi 2866 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Ulanów, dnia 3 kwietnia 1914.

L. cz. E. 119/14 (3) (6852 1—3)
Edykt licytacyjny.

Dnia 18 maja 1914 o godz. 9 rano odbędzie się licytacja realności lwh. 164 gm. Pisarzowa.

Wartość szacunkowa wynosi 3662 kor. 78 hal.

Najniższa oferta wynosi 2441 kor. 86 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w tut. sądzie, biuro Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. 355/14 (3) (6855 1—3)
Edykt licytacyjny.

Dnia 4 maja 1914 o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacja realności lwh. 26 gm. Łososina górna.

Wartość szacunkowa wynosi 7786 kor. Najniższa oferta wynosi 5190 kor. 60 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 27 marca 1914.

L. cz. E. 6904/13 (9) (6835)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Horodence odbędzie się dnia 12 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 1057 ks. gr. Wierzbowce, cała realność złożona z pgrt. lk. 1574,

b) lwh. 1142 ks. gr. Wierzbowce, cała realność złożona z pgrt. lk. 1731/1,

c) lwh. 398 ks. gr. Wierzbowce, cała realność złożona z pgrt. lk. 1732/2 i 133/1 i pb. lk. 93,

d) lwh. 137 ks. gr. Wierzbowce, 1/3

część realności złożona z pgrt. lkat. 2206/3 i 2297/1.

Wartość szacunkowa:

ad a) 700 kor.,

ad b) 400 kor.,

ad c) 2200 kor.,

ad d) 266 kor. 64 h.

Najniższa oferta:

ad a) 466 kor. 67 h.,

ad b) 266 kor. 67 h.,

ad c) 1466 kor. 67 h.,

ad d) 177 kor. 76 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 9898/13 (6831)
Strona zobowiązana: Iwan Semoczko.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Henryka Potworowskiego odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 34, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 228 ks. gr. Sapahów, składającej się z łąki i roli.

Wartość szacunkowa 400 kor.

Najniższa oferta 293 kor. 34 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 103/14 (6847)
Dobrowolna sądowa licytacja nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy w Łańcutie sprzedaje w dniu 6 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 8 przez publiczną licytację realność lwh. 465 gm. kat. Żółnia, składającą się z gruntu o powierzchni 1 ha. 83 ar. 39 m².

Wartość szacunkowa oraz najniższa oferta wynosi 1759 kor. 53 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wierzycielom zabezpieczonym na tej realności zastrzega się ich prawa zastawu bez względu na cenę sprzedaży.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łańcut, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6611/13 (6836)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Markusa Schwarza, kupca w Horodence, odbędzie się dnia 14 maja 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 357 ks. gr. Horodnica, cała realność złożona z pg. 1663/2, 1413, 146 i 147,

b) lwh. 853 ks. gr. Horodnica, cała realność złożona z pg. 1133/2 i 1048,

c) lwh. 1052 ks. gr. Horodnica, cała realność złożona z pg. 1455/1, 1455/2, 1456 i pb. 267 Nd. 17,

d) lwh. 1317 ks. gr. Horodnica, cała realność złożona z pg. lk. 2282,

e) lwh. 1782 ks. gr. Horodnica, cała realność złożona z pg. 226, 237, 1030/1, 1030/2 i 1030.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1200 kor.,

ad b) 500 kor.,

ad c) 1250 kor.,

ad d) 125 kor.,

ad e) 700 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 810 kor.,

ad b) 333 kor. 33 hal.,

ad c) 859 kor. 33 hal.,

ad d) 83 kor. 33 hal.,

ad e) 466 kor. 67 hal.

Do realności lwh. 357 ks. gr. Horodnica należą następujące przynależności: zasiewy ozimej pszenicy i konieczyzny na pg. 1663/2 oszacowane na kwotę 15 kor., zaś do realności obj. lwh. 1052 ts. gm. należą przynależności: brama, parkan i drzewa owocowe, oszacowane na 39 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 7 kwietnia 1914.

L. cz. E. 298/14 (6882)
Edykt licytacyjny.

Dnia 10 czerwca 1914 o godz. 8:15 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja realności obj. lwh. 2342 gm. Rożnów Iwana Pohrybniyka Jurka własnej, składającej się z chaty i roli

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 271 kor. 70 h.

Najniższa cena wynosi 181 kor. 14 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy,

mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 14 kwietnia 1914.

L. cz. E. 57/14 (6) (6829 1—2)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa pożyczkowego i oszczędności w Głogowie, zastąpionego przez adw. dra Łacheckiego, odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 10:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 w Głogowie licytacja realności lwh. 295 ks. gr. gm. Styków zobowiązanych Józefa i Maryanny Pacynów po połowie własnych, składających się z domu drewnianego oraz z parcel gruntowych o obszarze 5 morgów 939 sążni wraz z przynależnościami składającymi się z 1 korca i 3 ćwierci wysianego na pr. gr. 912 żyta i studni.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 3400 kor., przynależności zaś na 36 kor.

Najniższa cena wynosi 2290 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Głogów, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 5770/13 (9) (6879)
Edykt licytacyjny.

Dnia 10 czerwca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja: a) realności obj. lwh. 1619 gm. Ilińce Doci Nykocięk własnej,

b) połowy realności obj. lwh. 470 gm. Ilińce,

c) połowy realności obj. lwh. 1796 tejże gminy Iwana Nykocięka własnej, składających się ad a), b) i c) z roli.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację, ustala się:

ad a) na 711 kor. 27 h.,

ad b) na 4832 kor. 19 h.,

ad c) na 606 kor. 70 h.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 474 kor. 18 h.,

ad b) 3221 kor. 46 h.,

ad c) 404 kor. 48 h.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 14 kwietnia 1914.

L. cz. E. 3250/13 (2) (6824 1—3)
Strona zobowiązana Józef Boezar i tow. w Haczowie.

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie, odbędzie się dnia 12 maja 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 24 ks. gr. Haczów cała realność składa się z 31 parcel grunt. obszaru około 32 morgów 1058 stanowiących rolę, ogród, łąki, las i pastwiska,

b) lwh. 1052 ks. gr. Haczów cała ta realność obejmuje parc. bud. 710 i 711 wraz z budynkami.

Wartość szacunkowa:

ad a) 28.550 kor.,

ad b) 2520 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 19.034 kor.,
ad b) 1680 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. V. 8675/12 (11) (6828 1-3)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Adolfa Weichsła w Drohobyczu, odbędzie się dnia 18 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 78, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności objętej lwh. 111 i 214 ks. gr. gm. Kołpiec.

Wartość szacunkowa 7950 kor.
Najniższa oferta 2350 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki i wyciąg tabularny oglądać można codziennie w godzinach urzędowych w biurze Nr. 78.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 31 marca 1914.

L. cz. E. 667/14 (4) (6851 1-3)
E d y k t.

Dnia 18 maja 1914 godzina 9 rano odbędzie się licytacya całej realności lwh. 52, gm. kat. Młynne.

Wartość szacunkowa wynosi 7032 kor.

Najniższa oferta wynosi 4688 koron 28 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym Nr. sali 6.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Limanowa, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1608/13 (8) (6877)
Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie biuro Nr. 2 licytacya połowy realności lwh. 364 gm. Gromnik.

Wartość szacunkowa 1600 kor.
Najniższa oferta 1066 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut. biuro Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tuchów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 4641/13 (6860)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnowa, odbędzie się dnia 6 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sali Nr. III, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 372 gm. Mielec, parc. bud. lk. 643 w objętości 1 ar. 86 m. kw. wraz z domem.

Wartość szacunkowa 9379 kor.

Najniższa oferta 4690 kor.

Do realności lwh. 372 ks. gr. gm. Mielec nie należą przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 3328/13 (6848)
Edykt licytacyjny.

Dnia 13 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya.

a) realności lwh. 2040 gm. kat. Rakszawa obj. składającej się z gruntu o powierzchni 1 ha. 3 ar. 15 m. kw.,

b) realności lwh. 2168 gm. kat. Rakszawa obj. gr. obszaru 1 ha. 67 ar.,

c) realności lwh. 876 gm. kat. Rakszawa obj. gr. obszaru 2 ha. 89 ar. 34 m.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1619 kor. 44 h.,

ad b) 1106 kor. 92 h.,

ad c) 3682 kor. 74 h.

Najniższa oferta:

ad a) 1079 kor. 62 h.,

ad b) 737 kor. 94 h.,

ad c) 2675 kor. 16 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2051/13 (6865)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek firmy L. Halpern w Stanisławowie strony egzekwującej odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10 na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 1729 ks. gr. Swaryczów, las, łąka,

2. lwh. 1730 ks. gr. Swaryczów, las, łąka.

Wartość szacunkowa:

1. 34.604 kor. 42 h.,

2. 6115 kor. 57 h.

Najniższa oferta:

1. 23.069 kor. 62 h.,

2. 4077 kor. 04 h.

Do realności lwh. 1729 ks. gr. Swaryczów należą następujące przynależności: drzewa oszacowane na 5 kor., zaś do lwh. 1730 oszacowane na 2 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Tytułem kosztów warunków licytacyjnych przyznaje się wierzycielowi kwotę 48 kor. 32 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rożniatów, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. 8883/13 (7) (6834)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomerji z Wiel. Ks. Krakowskimi we Lwowie odbędzie się dnia 19 maja 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 285 ks. gr. Dąbki, cała realność, złożona z pgr/ lk. 2790, 1565, 1566, 2501, 2502, 2511, 2512, 2901 i 2902,

2. lwh. 529 ks. gr. Dąbki, połowa realności, złożonej z pgr. lk. 1563 i 1564.

3. lwh. 892 ks. gr. Dąbki, cała realność złożona z pgr. lk. 520 i 522.

Wartość szacunkowa:

1. 900 kor.,

2. 65 kor.,

3. 470 kor.

Najniższa oferta:

1. 744 kor.,

2. 43 kor. 34 h.,

3. 324 kor.

Do realności lwh. 285 ks. gr. Dąbki należą następujące przynależności: uprawa pgr. 2501, 2502, 2901 i 2902, oraz zasiewy koniuczyny na pgr. lk. 2511 i 2512 oszacowane na 216 kor., zaś do realności lwh. 892 tej gm. należą jako przynależności uprawa pgr. 820 i 822 oszacowane na 16 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Horodenska, dnia 12 marca 1914.

L. cz. E. 4554/13 (5) (6856)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Somy Klagsbrum w Borowy, odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 28, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 303 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 581, 582, 583/5, 585/1, 585/3 o łącznym obszarze 51 ar. 04 m²,

b) 1/2 lwh. 343 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 782/1, 784, 793/26 o łącznym obszarze 83 ar. 56 m²,

c) lwh. 352 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 798/8 w obszarze 1 ha. 04 a. 61 m²,

d) 1/2 lwh. 403 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 781, pb. lk. 157 w obszarze 10 ar. 40 m²,

e) 1/2 lwh. 402 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 754/10, 755/7, 755/32, 755/33, 756/2, w obszarze 3 ha. 52 m²,

f) lwh. 485 ks. gr. gm. Trzciana, pgr. lk. 793/1 w obszarze 1 ha. 49 ar. 75 m².

Wartość szacunkowa:

ad a) 850 kor.,

ad b) 600 kor.,

ad c) 1600 kor.,

ad d) 1465 kor.,

ad e) 2550 kor.,

ad f) 2800 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 567 kor.,

ad b) 400 kor.,

ad c) 1067 kor.,

ad d) 977 kor.,

ad e) 1700 kor.,

ad f) 1867 kor.

Do realności lwh. 403 ks. gr. gm. Trzciana należą następujące przynależności: dom, stodoła i stajnia, których wartość 2800 kor. objęta jest wyżej podaną ceną szacunkową.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6478/13 (6883)
Edykt licytacyjny.

Dnia 10 czerwca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya połowy realności obj. lwh. 1465 gm. Rożnow, Fedora Semotiuksa Pantelę własnej, składającej się z ogrodu i niedokończzonego domu.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 1525 kor.

Najniższa cena wynosi 1016 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy

mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. V. 5904/13 (4) (6818)
Strona zobowiązana Antoni Firlej.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa zaliczkowego i oszczędności w Rzeszowie, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 41, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1223 ks. gr. Rzeszów, pg. 5 a. 79 m², z drewnianym budynkiem.

Wartość szacunkowa 4095 kor.
Najniższa oferta wynosi 2730 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. E. 3379/13 (10) (6859)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Dawida Herziga w Podgórzu, odbędzie się dnia 20 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. III, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1 ks. gr. gm. Mielec, pbd. lk. 517/2 i pgrnt. lk. 281/2 o łącznym obszarze 6 ar. 68 m², wraz z dwoma domami, stajnią, studnią i ogrodzeniem,

b) 1/2 lwh. 1033 ks. gr. gm. Mielec, pb. lk. 204 4, 204/5 i 204/6, oraz pgrnt. lk. 282 o łącznym obszarze 2 ar. 5 m², wraz z domem i spichlerzem.

Wartość szacunkowa:

ad a) 40.320 kor.,

ad b) 7800 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 26880 kor.,

ad b) 5200 kor.

Do realności lwh. 1 i 1033 ks. gr. gm. Mielec nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2955 13 (11) (6874)
Edykt licytacyjny.

Dnia 22 maja 1914 o godzinie 11:30 przed południem w biurze Nr. 12, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) cała realność lwh. 135 ks. gr. gm. kat. Brodki,

b) cała realność lwh. 246 ks. gr. gm. kat. Brodki.

Wartość szacunkowa wynosi:

ad a) 2338 kor.,

ad b) 1000 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 3058 kor.,

ad b) 666 kor. 66 h.

Do realności lwh. 135 ks. gr. gm. kat. Brodki należą przynależności w protokole ocenienia opisane, oszacowane na 2249 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szezerzec, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. 799/14 (3) (6854 1-3)
E d y k t.

Dnia 11 maja 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się licytacya całej realności lwh. 296 gm. Słopińce szl.

Wartość szacunkowa 730 kor.

Najniższa oferta 486 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 7 kwietnia 1914.

L. cz. E. 358/14 (3) (6849 1-3)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Towarzystwa pożyczkowego

i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 9 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya realności lwh. 125 ks. gr. Koenigsberg.

Cena szacunkowa wynosi 1600 kor.

Najniższa oferta wynosi 1066 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2909/13 (9) (6853 1-3)
E d y k t.

Dnia 18 go maja 1914 o godzinie 9 przed południem, odbędzie się licytacya realności lwh. 150 gm. Limanowa.

Wartość szacunkowa 7000 kor.

Najniższa oferta wynosi 4666 koron 66 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośnie dokumenta przegłądać można w sądzie tut. w godzinach urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. E. 64/14 (4) (6820)
Edykt licytacyjny.

Dnia 27 maja 1914 o godzinie 3:30 po południu w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Andrychowiu odbędzie się licytacya:

a) 1/2 realności lwh. 416 i

b) 1/4 części realności lwh. 104 gm. Inwałd, Salomei z Grubnerów Mühlradowej własnych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 432 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 288 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Andrychów, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. E. 9/13 (6832)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim, odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 34, na zasadzie już zatwierdzonych warunków relicytacya realności lwh. 515 ks. gr. Tustan, składającej się z pb. lk. 6, na której stoi dom, stajnia i lodownia i pgr. lk. 57/1 ogród stanowiąca.

Wartość szacunkowa 2200 kor.

Najniższa oferta 1100 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 464/14 (10) (6826)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Edwarda Fleissiga w Mako odbędzie się dnia 7 maja 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 2, licytacya realności 1/4 części lwh. 1194 ks. gr. Chrzanów, realność miejska.

Wartość szacunkowa 12.644 kor. 55 h.

Najniższa oferta 6322 kor. 28 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Chrzanów, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1402/13 (15) (6823)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Eliasza Herzlicha i Jakóba Mellera w Brzozowie, odbędzie się dnia 12 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 556 ks. gr. Starawieś, realność pod Nrd. 152 położona, obejmująca parc. bud. 64 i 491, na których stoją dom i budynki gospodarskie,

b) lwh. 863 ks. gr. Starawieś, realność ta obejmuje 13 parc. grunt. stanowiących rolę, łąki, pastwiska i moczary.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3700 kor.,

ad b) 8160 kor.

Najniższa oferta wynosi:

Ignacego Partyki i Anny z Zadojków Partyka po połowie własnej i

c) realności obj. lwh. 4017 gm. Założce, składającej się z pg. 1016/21 i 1016/22, Anny z Zadojków Partyki własnej, wraz z wraz z przynależnościami chatą z stajniami i stodołą.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 2870 kor., przynależności zaś na 320 kor.

Najniższa cena wynosi 1906 kor. 64 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabul., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Założce, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 1055/14 (6918)
Edykt licytacyjny.

Dnia 29 maja 1914 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacja realności lwh. 569 gm. Kosów około 117 s² pbd. z ogrodem i domem mieszkalnym drewnianym.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 1068 kor.

Najniższa cena wynosi 534 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 14 kwietnia 1914.

L. cz. E. 197/14 (6) (6634)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej dr. Mateusza Brilanda w Tarnowie, jako cesynaryusza Kazimierza Mrzygłoda, odbędzie się dnia 14 maja 1914, o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków, licytacja realności lwh. 368 ks. gr. Jaźwiny, grunt.

Cena szacunkowa wynosi 250 kor.
Najniższa oferta wynosi 166 koron 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pilzno, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 3826/13 (12) (6872)
Edykt licytacyjny.

Dnia 29-go maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 12, odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następującej realności: 1/4 części realności lwh. 70 ks. gr. gm. kat. Nikonkowie.

Wartość szacunkowa wynosi 1231 kor.
Najniższa oferta wynosi 821 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczercze, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 2080/13 (6910)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej prot. firmy Leinwand et Metzger w Jarosławiu, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9:30 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności 1/2 części lwh. 217 ks. gr. Żuków, gospodarstwo wiejskie.

Wartość szacunkowa 600 kor.
Najniższa oferta 400 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły, ocenienie i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddziału Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia te-

go rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 1905/13 (12) (6922)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Ludwika Gawła w Oświęcimiu odbędzie się dnia 28 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 263 ks. gr. Oświęcim, dom parterowy murywany w śródmieściu pod lk. 263 z ogródkiem (ewentualnie jako parcela budowlana).
Wartość szacunkowa 14.000 kor.
Najniższa oferta 7000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Oświęcim, dnia 23 marca 1914.

Ч. сп. Е. 18801/13 (7) (6844)
Едикт ліцитаційний.

На внесена екеквуючої сторони Кредитового общества „Русская Самопомощь“ в Калуши, через др. Дорожинського в Калуши, відбуде ся дня 18 мая 1914, о годині 3 по полудни, в тим суді, комната число III. на підставі низше затверджених умов ліцитація слідуєчих недвижимоєстей:

a) ґрунтова книга громади Підмихайле вик. гіп. число 1430 ріля в нині „на придатках“,
б) ґрунтова книга громади Підмихайле 3/4 вик. гіп. число 1429 сіножати в 6 кляс,
в) ґрунтова книга громади Підмихайле 5/6 вик. гіп. число 625 город, ріля, сіножати і пасовиско.

Вартість після оціненя:

ад а) 452 кор.,
б) 150 кор.,
в) 866 кор.

Найни́зша оферта:

ад а) 301 кор. 32 сот.,
б) 100 кор.,
в) 577 кор. 32 сот.

Низше найменшої оферти продаж не відбудеть ся.

Ліцитаційні умови і грамоти, відносячі ся до недвижимоєсти (втяг гіпотечний, втяг катаstralний, протоколи оціненя і т. д.) можуть охочі до купна перемлянути В. VII.

Права, через котрі ліцитація булаби недопустимою, належить зголосити в суді найшви́йше на ліцитаційнім терміні перед ліцитацією, бо інакше вже не буде можна їх піднести що до тої недвижимоєсти.

О дальшім перебігу ліцитаційного поступованя повідомляти ся буде оголошеном на таблиці судовій ті особи, для котрих під той час на недвижимоєстях є права або тягари установлені або в часі ліцитаційного поступованя будуть установлені а то в разі, колиби ті особи ані не мешкали в окрузі підписаного суду, ані не вказали поіменно повновластника для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ VII.
Калуш, дня 26 марта 1914.

L. cz. E. 2735/13 (18) (6870)
Edykt licytacyjny.

Dnia 29 maja 1914 o godzinie 8:30 przed południem w biurze Nr. 12, odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) cała realność lwh. 52 ks. gr. gm. kat. Nikonkowie,
b) cała realność lwh. 74 ks. gr. gm. kat. Nikonkowie,
c) cała realność lwh. 300 ks. gr. gm. kat. Nikonkowie.

Wartość szacunkowa:
a) 1430 kor.,
b) 276 kor.,
c) 1070 kor.
Najniższa oferta:
a) 953 kor. 32 h.,
b) 284 kor.,
c) 713 kor. 32 h.

Do realności lwh. 74 ks. gr. gm. kat. Nikonkowie należą przynależności w protokole ocenienia opisane oszacowane na 150 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczercze, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6561/1 (4) (6861)
Edykt licytacyjny.

Odbędzie się dnia 27-go maja 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 19 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 1456 gm. Nadwórna, pgr. 2055/2, 2055/3, 2055/4 i 2056 łąka i łąz.

Wartość szacunkowa 877 kor.

Najniższa oferta 585 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. E. 165/14 (6915)
Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Szymona Zitrona odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 34 na zasadzie warunków, które się zatwierdza licytacja realności lwh. 292 ks. gr. Perłowce, plac budowlany z zabudowaniami i ogród.

Wartość szacunkowa 1691 kor.
Najniższa oferta 1127 kor. 33 h.

Do realności lwh. 292 ks. gr. Perłowce należą następujące przynależności: studnia, bróg, nawóz, para koni, wóz i uprząż, oszacowane na 291 kor.

Poniżej najniższej oferty, sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 31 marca 1914.

L. cz. E. 2069/13 (12) (6857)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa handlowego w Mielcu, odbędzie się dnia 20 maja 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 28, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

1. lwh. 1/12 25 ks. gr. gm. Książnice, parc. grt, lk. 152/1, 152/2 o powierzchni 11 arów 51 m. kw., parc. bud. lk. 137, parc. gr. lk. 187/2, 187/1, 188 3, 189, 1192/2, 193, 194/1, 403 1, 404/2, 405/1.

2. 1/2 153 ks. gr. gm. Książnice, 406/2, 407/1, 409/2, 409/1, 410, 411/2, 412/1, 415/1, 410/2, 417 1, 418/2, 419 1, 420/2, 422/1, 1094/1 o powierzchni 4 ha 61 ar. 28 m. kw. z 1/2 domu drewnianego,
3. 1/4 154 ks. gr. gm. Książnice, parc. gr. lk. 1094/2 o pow. 2 ar. 95 m. kw.

Wartość szacunkowa:
1. 10 kor.,
2. 2550 kor.,
3. 10 kor.

Najniższa oferta:
1. 7 kor.,
2. 1933 kor.,
3. 7 kor.

Do realności lwh. 153 ks. gr. gm. Książnice nie należą przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. 685/914. (6884)
O b w i e s z c z e n i e.

Dnia 8 maja 1914 odbędzie się w kancelaryi e. k. Zarządu salinarnego w Kosowie publiczna rozprawa za pomocą pisemnych ofert, celem zabezpieczenia dostawy i zmontowania żelaznej szopy ładunkowej.

Oferty, sporządzone według formularza, osteplowane, własnoręcznie podpisane, zaopatrzone w dowód złożenia w kasie salinarniej wadyum w wysokości 5 procent oferowanej kwoty, tudzież zawierające klauzulę, że oferentowi znane są warunki licytacyjne i że się tymże bezwarunkowo poddaje, należy wnieść opieczetowane i zaopatrzone napisami „Oferta N. N. na dostawę i montowanie szopy ładunkowej“, lub też opłacone i polecone nadać na pocztę najpóźniej do godziny 12 w południe dnia 8 maja b. r. do e. k. Zarządu salinarnego w Kosowie.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w tymże samym dniu o 1 godzinie w południe, przyczem mogą być obecni oferenci lub tycheż wykazani zastępcy.

Oferenci związani są swemi ofertami aż do rozstrzygnięcia, przyczem zastrzega pra-

wo przyjęcia, względnie odrzucenia przedłożonych ofert według swobodnego uznania.

Wyroby pochodzenia obcokrajowego nie będą przyjęte.

Oferty, wniesione po terminie, względnie ustne lub telegraficzne nie będą uwzględnione.

Warunki dostawy leżą do przeglądu stron podczas godzin urzędowych w e. k. Zarządzie salinarnym w Kosowie.

C. k. Zarząd salinarny.
Kosów, dnia 18 kwietnia 1914.

L. cz. E. 31/14 (6) (6927)
Zobowiązani Wojciech i Anna Banasiakowie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Kurzynie odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 240 i 239 ks. gr. gm. kat. Ruda tanewska ad Dąbrówka, wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew na pgr. lkat. 1986 rosnałych tudzież płotów.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

1. 2137 kor.,
2. 1403 kor. 13 h., przynależności zaś na 235 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. 1424 kor. 66 h.,
ad 2. 1145 kor. 42 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ulanów, dnia 3 kwietnia 1914.

L. cz. E. 281/14 (4) (6948)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Izraela Monheita odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie równocześnie zawierzonych warunków licytacja następujących realności Katarzyny Wołoszyn i spółników własnych:

a) lwh. 108 ks. gr. Wólka tanewska cała,
b) lwh. 110 ks. gr. Wólka tanewska cała,
c) lwh. 449 ks. gr. Wólka tanewska cała,
d) lwh. 451 ks. gr. Wólka tanewska cała.

Cena szacunkowa:
ad a) 18.150 kor.,
ad b) 3500 kor.,
ad c) 280 kor.,
ad d) 3432 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 12.100 kor.,
ad b) 2333 kor. 32 h.,
ad c) 186 kor. 66 h.,
ad d) 2288 kor.

Do realności lwh. 108 ks. gr. Wólka tanewska należą następujące przynależności: studnia, ogrodzenia, serwitut oszacowane na 130 kor., do realności lwh. 451 studnia i serwitut oszacowane na 32 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ulanów, dnia 2 kwietnia 1914.

L. cz. E. 4754/13 (15) (6858)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Chiela Steuera w Mielcu i spółników, odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. III., na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

lwh. 1/2 17 ks. gr. gm. Książnice parc. bud. lk. 9/1 i 9/2 oraz parcele grt. lkat. 229/2, 230/2, 231 2, 232/2, 233/2, 235, 236 2, 317, 321/1, 322/2, 326/2, 328/2, 331/1, 333, 335/2, 336/2, 337/1, 338/2, 339/1, 1067 i 1081 o łącznym obszarze 5 ha. 4 ar. 05 m. kw.

Wartość szacunkowa 3518 kor. 50 h.
Najniższa oferta 2654 kor.

Do realności lwh. 17 ks. gr. gm. Książnice należą następujące przynależności: dom, stodoła, studnia i drzewka oszacowane na 925 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 6867/13 (6819)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Nachmana Graubarda, odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godz. 9:30 przed południem w biurze Nr. 92, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 2040 ks. gr. gm. Stanisławów cała realność przy ul. Kilińskiego składająca się z pbud. lk. 2667 o pow. 474 m. Na par-

celi tej położony jest: a) dom murowany parterowy blachą kryty o 4 pokojach i 2 kuchniach, b) dom murowany parterowy blachą kryty o 3 pokojach, kuchni, sieni i spiżarni.

b) lwh. 1068 ks. gr. gm. Stanisławów 1/2 realności przy ul. Szydłowskiego składająca się z pbud. lk. 2703 o pow. 8 ar. 51 m. i pgr. lk. 845/1 o pow. 7 ar. 52 m. Na parceli bud. położony jest budynek II. piętrowy murowany, blachą kryty o ubikacjach w protokole oceny opisanych oraz budynki gospodarcze.

Wartość szacunkowa:

ad a) 24.000 kor.,
ad b) 66.600 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 12.000 kor.,
ad b) 33.300 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 24 marca 1914.

L. cz. E. 2623/13 (6876)
Edykt licytacyjny.

Dnia 25 maja 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacja:

a) realności obj. lwh. 36 ks. gr. gm. kat. Burakówka składającej się z pgr. lkat. 656 roli o powierzchni 67 arów 44 m.²

b) realności obj. lwh. 8 ks. gr. gm. tej samej składającej się z pgr. 2523/2 roli obszaru 33 arów 56 m.²

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione, a to:

ad a) 750 kor.,
ad b) na 180 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) na 500 kor.,
ad b) na 120 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tłuste, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 294/14 (6866)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wiarytelności. Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu, odbędzie się dnia 26 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 30 ks. gr. Majdan zbyd. pb. 71 i 111, pgrt. 123 ogród,
b) lwh. 134 ks. gr. Majdan zbydn. pgrt. 150 rola,
c) lwh. 256 ks. gr. Zbydnów pgrt. 473 rola.

Wartość szacunkowa:

ad a) 477 kor.,
ad b) 1921 kor.,
ad c) 591 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 318 kor.,
ad b) 1281 kor.,
ad c) 394 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rozwadów, dnia 28 marca 1914.

L. cz. E. 4488/13 (9) (6871)
Edykt licytacyjny.

Dnia 29 maja 1914 o godzinie 3:30 po południu w biurze Nr. 12 odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następującej realności:

cała realność lwh. 87 ks. gr. gm. kat. Nikonkowiec.

Wartość szacunkowa 14.728 kor. 80 h.

Najniższa oferta 11.245 kor. 87 h.

Do realności lwh. 87 ks. gr. gm. kat. Nikonkowiec należą przynależności w protokole oceny opisane, oszacowane na 2140 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 24 marca 1914.

L. cz. E. XI. 149/14 (12) (6904 1-3)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Samuela Pohorilexa kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 29 maja 1914 o godzinie 9:30 przed południem w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 352 ks. gr. Borki wielkie rola 1 hek. 75 ar. 11 m.,

b) lwh. 1648 ks. gr. Borki wielkie ogród 12 ar. 48 m. kw. rola 58 ar. 81 m. kw.,

c) lwh. 1788 ks. gr. Borki wielkie plac bud., dom murowany i budynek.

Cena szacunkowa:

ad a) 1985 kor.,
ad b) 800 kor.,
ad c) 3800 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 1323 kor. 33 h.,
ad b) 533 kor. 33 h.,

ad c) 2533 kor. 33 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział XI.
Tarnopol, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. E. 1730/13 (6931)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa gospodarczego w Zażożcach odbędzie się dnia 20 maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, licytacya połowy realności obj. wyk. hip. 1958 gminy Zażożce, składającej się z pgr. 64/2 i 64/3 i całej realności obj. wyk. hip. 484 gm. Zażożce, składającej się z pgr. 276/2 Tomasza Górala własnych, wraz z przynależnościami składającymi się z czestokołu, 4 jabłoni, 1 gruszy i 30 wiśni.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 301 kor. 50 h., przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi 201 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem zawiadują się i odnoszą się do tych nieruchomości dokumenta (wyciągi tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceny i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w t. ku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczenia w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Zażożce, dnia 28 marca 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1740/14 (6651 3-3)
O g ł o s z e n i e.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że preliminarz budżetu Reprezentacji Kałuskiego powiatu na rok 1914, zamknięcie rachunków powiatowych za rok 1912, jakoteż zamknięcie rachunków Powiatowej Kasy oszczędności za rok 1912 — zostały z dniem dzisiejszym wyłożone w biurze tutejszego Wydziału powiatowego do wolnego przeglądu przez opodatkowanych w godzinach urzędowych.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Kałusz, dnia 17 kwietnia 1914.

Prezes:
Henryk Prek w. r.

L. cz. C. II. 197/14 (1) (5330)
E d y k t.

Przeciw Mikołajowi Pańczyszynowi po Dańku z Nihowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rudkach przez Fedka Pańczyszyna Andrucha i tow. z Laszek zaw. pozew o 733 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została ustna ro prawa na dzień 4 maja 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Mikołaja Pańczyszyna ustanawia się p. dr. Samuela Krebisa, adwokata kraj. w Rudkach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Mikołaja Pańczyszyna w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rudki, dnia 24 marca 1914.

L. cz. C. 34/14 (5036)
E d y k t.

W procesowej sprawie, toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Kulikowie przeciw nieobjętej masie spadkowej sp. Karola Czernego o zeznanie kontraktu, ma być doręczoną uchwała z dnia 20 stycznia 1914 C. 34/14.

W celu strzeżenia jego praw ustanawia się kuratora w osobie p. dr. Pohrillgo.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętą masę spadkową w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kulików, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. C. III. 140/14 (6439)
E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca po-

bytu Antoninie z Mrozków Obrochta z Kram-zowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Józefa i Maryannę Szczęchów pozew o własność nieruchomości.

Celem strzeżenia praw tejże Antoniny Obrochta ustanawia się p. dr. Ludomira Lewandowskiego w Nowym Targu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecną w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Targ, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 242/14, C. II. 243/14, C. II. 244/14 (6127)
E d y k t.

Przeciw Franciszkowi Zaleskiemu synowi Sebastysna, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Monasterzyskach przez Michała Hutnika pozew o 424 kor., przez Sebastjana Zaleckiego pozew o 215 kor. 38 hal. i przez Antoniego Zaleckiego pozew o 600 kor.

Na podstawie tych pozwów wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 1 maja 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Hessla, adwokata w Monasterzyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Monasterzyska, dn a 3 kwietnia 1914.

L. cz. C. III. 92/14 (5895)
E d y k t.

Przeciw Michałowi Jantkowskiemu i Ewie Siwak zam. Jantkowskiej ze Smolnika, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Mariem Grunes ze Smolnika pozew o zapłatę kwoty 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 1 maja 1914, o godzinie 8:30 przed południem, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się p. dr. Smólskiego, adwokata w Baligródzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Baligród, dnia 27 marca 1914.

L. cz. C. I. 82/14 (6880 1-3)
E d y k t.

Przeciw Mosesowi i Nachmanowi Kernerom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie prz z Abrahama Ber Leckera pozew o zapłatę 600 kor.

Celem strzeżenia praw Mosesa i Nachmana Kernerów ustanawia się p. adwokata dr. Bartza dla Mosesa Kerneza, zaś c. k. notaryusza Schapirę dla Nachmana Kenera kuratorami.

Ci kuratorowie zastępywać będą Mosesa i Nachmana Kernerów w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zabłotów, dnia 26 marca 1914.

L. cz. C. II. 230/14 (1) (6480)
E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Cedzidło, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnowie w Tarnowie przez Stanisława Wardzałę pozew o zniesienie wspólnej własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 5 maja 1914, o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Cedzidła ustanawia się p. adwokata dr. Ehrenfreunda w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Cedzidło w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 9 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 187/14 (1) (5360)
E d y k t.

Przeciw Stefanowi Jakimów, rolnikowi z Łukawicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Wasyla Steca ze Skorodnego i Fedia Dudę z Wydrnego obecnym w Ameryce pozew o 50 dol. czyli 250 kor. i 66 dol. czyli 330 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono au-

dyencyę na dzień 7 maja 1914, o godzinie 9 przed południem, w tut. sądzie, biuro Nr. 35, sala rozpraw.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Jakimów ustanawia się p. dr. Józefa Serwackiego, adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Jakimów w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sambor, dnia 28 marca 1914.

L. cz. C. VIII. 165/14 (1) (6033)
E d y k t.

Przeciw Józefowi Zielińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Sączu przez Pawła Łukasika w Siennej pozew o 400 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 7-go maja 1914.

Celem strzeżenia praw Józefa Zielińskiego ustanawia się p. dr. Romana Sichrawę, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Zielińskiego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Nowy Sącz, dnia 28 marca 1914.

L. cz. C. I. 775/13 (3) (5434)
E d y k t.

Przeciw Albertowi vel Wojciechowi Łobodzińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sądowej Wiszni przez Anielę Łobodzińską z Krulina pozew o 720 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 7 maja 1914, o godzinie 10 przed południem, w tut. sądzie, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Alberta vel Wojciecha Łobodzińskiego ustanawia się p. dr. Tadeusza Miksiewicza, adwokata krajowego w Sądowej Wiszni, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sądowa Wisznia, dnia 19 marca 1914.

L. IX. a. 876/14 (6886)
E d y k t.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie rozszerzenia stacyi w Widynowie na stacyi w Widynowie na linii Lwów-Iłzka odbędzie się dnia 14-go maja 1914 i rozpocznie się o godzinie 8 rano na stacyi w Widynowie.

Wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone, wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. p. Nr. 30, w urzędzie gminnym i w kancelaryi obszaru dworskiego w Widynowie, poczynszysy od dnia 25 kwietnia 1914 przez dni 14 do przejrzienia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. Starostwa w Sniatynie lub przy komisyi na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 21 kwietnia 1914.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

L. cz. C. II. 174/14 (6881)
E d y k t.

Przeciw Seinwkowi Kahane, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie przez Berischa Blocha, kupca w Zabłotowie, pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 7 maja 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 15.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia się p. dr. Bartza, adw. w Zabłotowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zabłotów, dnia 7 kwietnia 1914.

L. cz. C. VI. 114/14 (6384)
E d y k t.

Przeciw pozwanemu Pyłypowi Pyłypońko s. Iwana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu przez Iwana Ma-

łanczja s. Stefana pozw o uznanie własności i oddania posiadania p. gr. l. kat. 8444 i 8445 w Niżniowie.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 15 go maja 1914, o godz. 10 przed południem, w tut. filii sądu, dom Wen. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Orłowski, adwokata kraj. w Tlumaczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tlumacz, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 119/14 (1) (6916)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Stanisławowi Skonina wniosła Anastazy Porzucek, właścianka z Nowejwsi, skargę o 748 kor. zpn.

Rozprawa odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914, o godz. 9 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw pozwanego Stanisława Skoniny ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Rabinowicza w Kolbuszowej i poleca się mu, by praw swego kuranda wedle przepisów ustawy sumiennie strzegł i bronił, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, dnia 7 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 106/14 (6908)

E d y k t.

Przeciw Jakimowi Sarańczuk z Niwra, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Borszczowie przez Okręgową Kasę zaliczkową i oszczędności w Skale pozw o 275 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 28 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Junga, adwokata w Borszczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyz wspomnianego kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borszczów, dnia 18 marca 1914.

L. cz. C. I. 156/14 (6909)

E d y k t.

Przeciw Hermanowi Ficzewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Abrahama Pinkasa z Krzemiennej pozw o 347 kor. 50 hł.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 27 kwietnia 1914, o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Ficzewicza ustanawia się p. dr. Pesweka w Brzozowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. Cg. I. 211/14 (2) (6901)

E d y k t.

Przeciw Abrahamowi Greherowi i Chaji Greher, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Pinkasa Jarego i spółn. w Rzeszowie pozw o zeznanie deklaracji itd. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 30 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Abrahama Grehera i Chaji Greher ustanawia się p. dr. Wachtla, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrahama Grehera i Chaję Greher w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 11 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 151/14 (6495)

E d y k t.

Przeciw Hryniowi Monczak i Annie Monczak, dz. eom Mikołaja z Młynów, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Krakowcu przez Hryńka Czolacza syna Wasyła imieniem niel. Maryi i Wasyła Czolacz w Młynach pozw o zniesienie współwłasności realności lwh. 45 gm. Młyny.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu

w audyencyę na dzień 13-go maja 1914, o godz. 9 rano, sala rozpraw Nr. I

Celem strzeżenia praw Hrynia Monczaka i Anny Monczak ustanawia się p. dr. Antoniego Goldmana, adwokata w Krakowcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hrynia i Anny Monczaków w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Krakowiec, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 530/13 (6787)

E d y k t.

Przeciw Dmytrowi Kościów i tow., którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przemyślach przez Herscha Strohlichta i Pesję Strohlicht z Przemyśla pozw o uznanie własności i wykreślenie cięgarów zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin dla rozprawy na dzień 12 maja 1914, o godz. 10 rano, sala Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Dmytra Kościowa ustanawia się p. dr. Oskara Henryka Grossa, adwokata w Przemyślach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Przemyślany, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. C. II. 148/14 (1) (6555)

E d y k t.

Przeciw Marcinowi Sitko, Ignacemu Sitko, Władysławowi Sitko i Piotrowi Sitko z Bagienicy, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Wiktorję z Rejów Sitkową, gospodynię z Bagienicy, pozw o zniesienie współwłasności realności lwh. 68 ks. gr. gm. kat. Bagienica zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 12 maja 1914, o godzinie 9 przed południem, w tutejszym sądzie, sala Nr. 15.

Celem strzeżenia praw powyższych pozwanym ustanawia się p. dr. Józefa Moskwę, adwokata w Dąbrowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dąbrowa, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 143/14 (6569)

E d y k t.

Przeciw Annie Piskorz, której miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Herscha Frimmera pozw o zniesienie współwłasności realności lwh. 346 gm. Mołodycz.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 15 maja 1914 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnej ustanawia się p. Mikołaja Bochno w Mołodyczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sieniawa, dnia 6 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 168/14 (1) (6817)

E d y k t.

Przeciw Petrowi Fediów s. Fediowa, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Filipa Hnyduka pozw o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 11-go maja 1914, o godzinie 9 przed południem, sala Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Petra Fediowa ustanawia się p. adwokata dr. Margulies w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Czortków, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. hip. 8729/33. (6147)

Na wniosek c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie z dnia 13 października 1913 L. 23/III. (101) wdraża się po myśli § 22 ust. z 19 maja 1874, 170 Dz. pp. dochodzenia, celem rozpoznania gruntów kolejowych w gminie Krzywczycze położonych, a w prośbie powyższej bliżej wyszczególnionych i wpisanie tychże do wykazu hip. dla kolei żelaznych, ażeby się z roszczeniami swymi zgłosili do sądu tutejszego najdalej do 16 maja 1914 z tem, że ich milczenie b-

łoby uważane za przyzwolenie na przeniesienie gruntów bez ciężarów.

Odnosna prośba wraz z allegatami zachowana jest w tutejszym sądzie i może być każdego dnia w godzinach urzędowych przetrzana. Prawa rzeczowe dopiero w dniu wydania edyktu w tutejszym sądzie, t. j. 30 marca 1914, albo w tymże dniu na gruntach do wykazu hip. dla kolei żelaznych zapisać się mających, nabyte przeciwko osobom, które takowe bezpośrednio przedtem posiadały nie będą uwzględnione w zapisaniu tychże gruntów do księgi dla kolei żelaznych.

Takie prawa rzeczowe wywierają skutek tylko w tym przypadku i o ile grunta owe nie zostaną zapisane do księgi dla kolei żelaznych.

Zauważa się, że termin co do zgłoszenia się wyznaczony, nie może być przedłużony, ani restytucya dozwolona.

Zgłoszenia można wnieść pisemnie lub ustnie.

Celem strzeżenia praw tych osób, którymby uchwała niniejsza w jakibądź sposób nie mogła być doręczona, ustanawia się kuratorem dr. Maksymiliana Frieda we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy, S. II.
Oddział VI.

Lwów, dnia 23 listopada 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 313 (46) (6896)

Uchwała sądu obwodowego Sambor z 30 grudnia 1913 l. cz. S. 313 otwarty konkurs do majątku Spółki handlowej Saul Huttner i Ska tartak parowy w Strzykach Topolnicy i do osobistego majątku jawnych spółników Saul Huttner i Jakob Huttner został zniesiony.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.
Sambor, dnia 21 marca 1914.

L. cz. S. 8/12 (120) (6907)

W konkursie Zakładu kredytowego w Bołszowcach celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności i tych, które zostały zgłoszone do dnia 1 maja 1914, wyznacza się audyencyę na dzień 5 maja 1914 godzina 10 rano w c. k. sądzie powiatowym w Bołszowcach biuro nr. 16.

Bołszowce, dnia 14 kwietnia 1914.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 28, 29 30/12/204. (6885)

Uchwałą tego sądu z dnia 4 czerwca 1912, l. cz. S. 28/12 otworzony konkurs do majątku firmy Simon Hamber i Moses Schilling we Lwowie plac Gołuchowski 1. 1, jako też do majątku osobiste odpowiedzialnych spółników tej firmy p. Simona Hambera i Mosesa Schillinga uznaje się po myśli § 154 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.

Lwów, dnia 10 kwietnia 1914.

L. cz. S. 1/11 (64) (6803)

Uchwałą tego sądu z dnia 24 czerwca 1911 licza czynności S. 1/11/1 otworzony konkurs do majątku nieobjętej masy spadkowej bl. Reginy z Rosnerów Landauowej w Gorlicach uznaje się po myśli § 189 ord. konkursowej za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 4 kwietnia 1914.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. V. 1/14 (1) (5677)

C. k. sąd obwodowy jako prasowy w Nowym Sączu na wniosek c. k. Prokuratora Państwa z dnia 31 marca 1914. Ss. 3/14 w myśl §§ 486, 487, 488 i 493 p. k. orzekł, że:

1. Treść zamieszczonego w Nr. 10 czasopisma peryodycznego „Ziemia sádecka“ z daty Nowy Sącz, 28 marca 1914 artykułu z napisem: „Zródła etyki żydowskiej“ w ustępie od słów: „Rezultaty do jakich doszedł Niemojewski“ do słów: „przepisy kodeksu moralnego zawartego w talmudzie“ — zawiera przedmiotową istotę występku z § 302 u. k.;

2. zarządza konfiska powyższego czasopisma zostaje zatwierdzoną, a cały zabrany nakład tegoż ma być zniszczony;

3. zakazuje się rozszerzania inkryminowanych ustępów tegoż artykułu, a zakaz ten ma być we formie ustawy przepisanej po myśli § 20 ust. pras. ogłoszony w najbliższym numerze powyższego czasopisma.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Nowy Sącz, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. Pr. III. 37/14 (3) (6771)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł

na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, i zamieszczony w Nr. 88 czasopisma „Ilustrowany Kuryer codzienny“ z daty Kraków, dni 15 kwietnia 1914 artykułu pod tytułem: „Pogwałcenie praw“ zaczynający się od słów: „w dniu 5 kwietnia“, a kończący słowami: „...dla majora“, oraz sam napis artykułu — zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 300 uk. i art. IV. ust. z 17 grudnia 1861 l. 8 Dz. up. oraz z § 49 k. k. i art. V ust. z 17 grudnia 1862 L. 5/63 Dzap., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy
Senat III.

Kraków, dnia 16 kwietnia 1914.

L. cz. Pr. III. 39 14 (3) (6769)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 16 czasopisma „Przyjaciel Ludu“ z dnia 19 kwietnia 1914 ustępy artykułu pod tytułem: „Reakcyja hula“ od słów: „Ciężkie dni nastają“ do słów: „ruch ludowy“ i od słów: „Lud stracił zupełnie“ do słów: „robotę księzą“ (str. 1, k. 2 i 3) — zawierają w całej swej osnowie znamiona występku z § 302 k. k., że zakazuje się rozszerzania inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy,
Senat III.

Kraków, dnia 18 kwietnia 1914.

St. 270 (6722)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, Pr. V 31 13, die Weiterverbreitung des Artikels: „Soldatesca“ in der Zeitschrift: „Soca“ ddo. Görz, 15 November 1913, Nummer 104, nach § 300, 487, 488 und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 18 November 1913, Pr I 601/13, die Weiterverbreitung der Nummer 38 der Zeitschrift: „Mladenecek, vydany pro mladenec i panny“ vom 21 November 1913 wegen der Stellen von „Povremlem objeti“ bis „Nebyt to nos“ des Artikels: „Sportsman Burda Vlastimil“; von „Prominente, slecno“ bis „od domu“ des Artikels: „Ohrozena nevinnost“; von „Mam uz vse“ bis „uplne spokojen“ des Artikels: „Chyhovka“ in der Rubrif: „Hadanky“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 18 November 1913, Pr I 602 13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Česke slovo. Vecernik“ vom 15 November 1913 wegen der Stelle von „Doulame, ze se v delegacich“ bis „sly a uzdraveni“ und von „Albnsko je kapitola“ bis „ve zdravi — vydrzi?“ des Artikels: „Bude slaviti hr. Berchtold triumfy v delegacich?“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 18 November 1913, Pr I 599 13, die Weiterverbreitung der Nummer 376 der Zeitschrift: „XX. vek“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „To gojowe ti“ bis „to ma cenu“ des Artikels: „Zlato cinka“ (im Feuilleton); von „Ale za to faktum“ bis „jasne uznano“; von „Dale porotei“ bis „ne-li zidum?“, von „Krev maleho“ bis „beztrestnou“ des Artikels: „Dr. Zamyslovsky o kjevskem rozsudu“; von „Myslite ze by odsuzeni“ bis „co nejdiceji“; von „Skonceny proces“ bis „z kodexu pravniho“; von „Ucelem“ bis „rituelni“ des Artikels: „Neni zla bez dobra“; von „V plne nabote“ bis „je priznано“ des Artikels: „Neni viniku!“, von „Zide a jejich“ bis „uskyb listu“ des Artikels: „Vyvody z afery Bejlsovy“; von „Z toho plyne, ze“ bis „ho zabiti“, von „Prameny zidovske“ bis „obetny zapalme“, von „Kazdy, kdo proleva“ bis „u jvysli misto“, von „je tedy“ bis „obetnim“, von „Kdyby narodove“ bis „na zivu“, von „Je tedy zrejmo“ bis „se omeziti“, von „tak ma i kazdy“ bis „k Jchovovi“, von „Ze zabiti“ bis „mist Soharu“, von „Ze Soharu II.“ bis „13 ran“, von „Z uvedenyh vyse textu“ bis „byti zachycena“, von „za krev“ bis „odpovednosti“, von „Krev panenka“ bis „s dobyaetem“, von „Zide potrebujji“ bis „snatku a pohrbu“, von „Maxim uesti nekolik“ bis „skutecnou udalosti“, von „Zidovsky nabozensky“ bis „vrzdou rituelni“ des Artikels: „Tajemstvi krve“, von „Znemravnovsteko“, bis „k samilstvu“ des Artikels: „Znemravnovsteko...“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 18 November 1913, Pr. I 699/13 die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Rodny kraj“ vom 14 November 1913 wegen des Artikels: „Vla-

dni kruby videnske . . .! nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 96/13, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Der Westböhmisches Grenzboten“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Kiev. Ein jüdisch-europäisches Zeit- und Nachtbild“ seinem ganzen Inhalte nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 95/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Erzgebirgswarte“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Das Ende des Kiewer Mordprozesses“ seinem ganzen Inhalte nach; der Stelle von „Im Interesse“ bis „deutsches Fabrikat“ in der Annonce mit der Überschrift „An die deutschen Bewohner des Egerlandes und Westböhmens“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 18 November 1913, Pr. 94/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Westböhmisches Volksblatt“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Das Ende des Kiewer Mordprozesses“ seinem ganzen Inhalte nach; der Stelle von „Im Interesse“ bis „deutsches Fabrikat“ in der Annonce mit der Überschrift „An die deutschen Bewohner des Egerlandes und Westböhmens“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 93/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Marienbad-Tepler Bezirkblätter“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Das Ende des Kiewer Mordprozesses“ seinem ganzen Inhalte nach; der Stelle von „Im Interesse“ bis „deutsches Fabrikat“ in der Annonce mit der Überschrift „An die deutschen Bewohner des Egerlandes und Westböhmens“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 92/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Egertaler Zeitung“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Das Ende des Kiewer Mordprozesses“ seinem ganzen Inhalte nach; der Stelle von „Im Interesse“ bis „deutsches Fabrikat“ in der Annonce mit der Überschrift „An die deutschen Bewohner des Egerlandes und Westböhmens“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 91/13, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Egerland“ vom 15 November 1913 wegen des Artikels: „Das Ende des Kiewer Mordprozesses“ seinem ganzen Inhalte nach; der Stelle von „Im Interesse“ bis „deutsches Fabrikat“ in der Annonce mit der Überschrift „An die deutschen Bewohner des Egerlandes und Westböhmens“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. IV 112/13, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Ratibor“ vom 15 November 1913 wegen der Stelle von „Aysak nutno poukazat“ bis „lidmi zachazelo“ des Artikels: „Sikovatel Purman“ nach § 300 und 491 St. G. sowie gemäß Artikel IV und V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 178/13, die Weiterverbreitung der Nummer 92 der Zeitschrift: „Volksfreund“ vom 18 November 1913 wegen der Stelle von „Wenn die Herren“ bis zum Schlusse des Artikels: „Es gibt zwei Sorten“ nach § 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 19 November 1913, Pr. 177/13, die Weiterverbreitung der Nummer 26 der Zeitschrift: „Matica slovsky“ vom 20 November 1913 wegen der Stelle

von „Krasna to vlastnost“ bis „vsechna mozna alotriv“ des Artikels: „Posvecena kvitka z rimske katol. zahrady“; von „Tvorili ovsem“ bis „jake kapucim. std.“ des Artikels: „Kapitola o svatych mnisich a jptiskach“; von „Ochome-li byti“ bis „vystupovanim z cirkeve“ des Artikels: „Knezsky obchod z delmi“ und von „Nyni si zalozili“ bis „ona zvirata usetrona“ des Artikels: „Prave a ryze krestanstvi“ nach § 122 a, b und 303 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, Pr. IX 55/13, die Weiterverbreitung der Nummer 263 der Zeitschrift: „Neue Mährschleß. Preße“ (Tagesausgabe) vom 16 November 1913 wegen des Artikels: „Die Lehre aus dem Ritualmordprozess in Kiew“ nach § 302 und 307 (310, Abf. 2) St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, die Weiterverbreitung der Nummer 151 der Zeitschrift: „Russkaja pravda“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „Ludiam ezto“ bis „ne moz doezakatsia“, von „Na sejo radi“ bis „ezto roku“, von „Ale de ty“ bis „szo ony newynny“ nach § 58 c, 65 a und 300 St. G. verboten.

Zl 271 (6723)
Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Novigno hat mit dem Erkenntniße vom 24 November 1913, Pr. 40/13, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Fra le quante dolla storia. — Contributo allk storia del risorgimento politico d'Italia“ nach § 63, 64, 65 a, 302 und 305 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Novigno hat mit dem Erkenntniße vom 15 November 1913, Pr. 41/13, die Weiterverbreitung der Nummer 779 der Zeitschrift: „Idea Italiana“ vom 13 November 1913 wegen der Stelle von „di questo Stato“ bis „gangherato“ des Artikels: „I difensori dello Stato“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, Pr. 74/13, die Weiterverbreitung der Nummer 260 der Zeitschrift: „L'Alto Adige“, ddo. 13—14 November 1913 wegen der Stelle von „Lo spirito di Scipio Sighele“ bis „propositi silenziosi“ des Artikels: „Per i funerali di Scipio Sighele“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, Pr. 73/13, die Weiterverbreitung der Nummer 4046 der Zeitschrift: „Il Popolo“ vom 13 November 1913 wegen der Stellen von „Che gli ufficiali nel nostro“ bis „quante disgrazie“ von „Rilev amo invece quante“ bis zum Ende des Artikels: „Imprese dei nostri ufficiali“ nach §§ 491, 492 und 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 29 November 1913, Pr. 87/13, die Weiterverbreitung der Nummer 91 der Zeitschrift: „Nordwestböhmisches Gebirgszeitung“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „Darüber wird“ bis „verhöhnern und beschimpfen“ und von „In den letzten Märztagen“ bis „amtlich unterzuschrieben“ des Artikels: „Kiew. (Ein jüdisch-europäisches Zeit- und Nachtbild)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 20 November 1913, Pr. 88/13, die Weiterverbreitung der Nummer 91 der Zeitschrift: „Volksblatt für Stadt und Land“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „Darüber wird“ bis „verhöhnern und beschimpfen“ und von „In den letzten Märztagen“ bis „amtlich unterzuschrieben“ des Artikels: „Kiew. (Ein jüdisch-europäisches Zeit- und Nachtbild)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 20 November 1913, Pr. V 89/13, die Weiterverbreitung der Nummer 91 der Zeitschrift: „Das Erzgebirge“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „Darüber wird“ bis „verhöhnern und beschimpfen“ und von „In den letzten Märztagen“ bis „amtlich unterzuschrieben“ des Artikels: „Kiew. (Ein jüdisch-europäisches Zeit- und Nachtbild)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntniße vom 20 November 1913, Pr. 115/13, die Weiterverbreitung der Nummer 135 der Zeitschrift: „Osveta

lidu“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „Poslanec Lodgmann“ bis „pripad ten uchodil“ des Artikels: „Prodejni devka“; von „A ze ve vojsku“ bis „doklady k tomu“ und von „a mnohy otec“ bis „na dlouhleta“ des Artikels: „Pred delegacnim zasadanim“; von „jak bez nzardeni“ bis „spetky porozumeni“ des Artikels: „Struny trpelivosti zpřetřehany“ nach § 65 a und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntniße vom 20 November 1913, Pr. 114/13, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Vestnik organizace mistru pekarskych vychodnich Cech“ vom 15 November 1913 wegen der Stellen von „do ktere dle“ bis „poslaneci a t. d.“, von „A toto se delo“ bis „zlepšeni jejich pomeru“, von „Nejen ze se o nej“ bis „bez smilovani“, von „Maji tuco“ bis „zlato“ und von „Uplatkove“ bis „ve velkem“ des Artikels: „Kam speje Rakousko“ nach § 65 a und 302 St. G. verboten.

Das l. t. Kreis- als Preßgericht in Cottaro hat mit dem Erkenntniße vom 17 November 1913, Pr. 4/13, die Weiterverbreitung des in der Buchhandlung A. Rajnafa in Cetinje erschienenen „Srpsko bugarski rat 1913“ betitelteten Gebichtes wegen des Inhaltes des 9, 10 und 11 Berjes auf Seite 8 in der Stelle von „sto n^o euju“ bis „vaskrsenje“ nach § 65 a St. G. verboten.

Spadki.

L. cz. A IV. 496/9 (22) (6582 1—3)

Ed y k t
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya I. we Lwowie zawiadamia, że dnia 26 września 1909 we Lwowie zmarł Franciszek Bittman, oficyał sądowy bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Maryi Bittman nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnej ustanowionym kuratorem dr. Stanisławem Zbyszewskim.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział VI. Lwów, dnia 11 grudnia 1913.

L. cz. A 109/11 (8) (6460 1—3)

F d y k t
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiolo ogłasza, że dnia 29 marca 1904 w Hnilicach zmarł s. p. Roman Karpluk bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu ustawowego spadkobiercy Antoniego Karpluka nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniosł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Mikołajem Karplukiem z Hnilic ustanowionym dla nieobecnego Antoniego Karpluka.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III. Nowesioło, dnia 4 lipca 1912.

G. Zl. A. 428/13/9. (6838 1—3)

Ed i k t.
Vom k. k. Bezirksgerichte Jaroslau werden diejenigen, welche als Glaubiger an die Verlassenschaft des am 2 April 1913 in Sarajewo ohne Testament verstorbenen Alfred Gebert k. u. k. Hauptmanns beim 80 Infanterieregimente in Nevesinje eine Forderung zu stellen haben — aufgefordert — bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darstellung ihrer Ansprüche am 27 Mai 1914, 9 Uhr Vormittags Zimmer Nr. 16 zu erscheinen, oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu übersenden — widrigens denselben an die Verlassenschaft wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft wurde, kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

K. k. Bezirksgericht, Abt. IV. Jaroslau am 20 März 1914.

L. cz. A. 99/14 (5) (6516 1—3)

Ed y k t
z wezwaniem nieznaných sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie ogłasza, że w dniu 19 marca 1914 w Kul-

parkowie zmarła Amalia z Dzidów Wosiowa bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuży prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wniosli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Tomasz Łuszczycki w Sokołowie kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Sokołów, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. Ne. I. 877/13 (3) (6498 1—3)

Ed y k t
wzywający dziedziców, których pobyt jest niewiadomy.

Domicela z Cywińskich Schliterowa zmarła dnia 26 maja 1846 w Swidniku.

Ostatnie rozporządzenie nie znaleziono. Ustawowych dziedziców: Feliksa Cywińskiego, Teofilę Cywińską, Mariannę Cywińską, Gabryela Cywińskiego, Józefa Cywińskiego, Zygmunta Cywińskiego, Konstancję z Cywińskich Chubicką, Teklę z Cywińskich Lewicką i Teodora Cywińskiego, których miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tym sądzie.

Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. adw. dr. Wincentego Kwiecińskiego w Limanowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Limanowa, dnia 30 marca 1914.

Konkursa.

L. cz. Prez. 466 6/13. (6878 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Turce przyjmie pomocniczego woźnego; podania można wnieść do 30 kwietnia 1914.

Kandydaci mają wykazać dokładną znajomość czytania i pisania, wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się i fizyczne uzdolnienie do spełniania obowiązków zawodowych.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego. Turka, dnia 10 kwietnia 1914.

VIII.og 616/4 (6790 2—3)

Sprostowanie.

W ogłoszeniu konkursu z 26 marca 1914 l. N. VIII. og. 616/3 umieszczonego w Gazecie Lwowskiej Nr. 81, 82 i 83 prostuje się niniejszem, że osoba ślusarza mostowego jest w kategorii sług, a nie w kategorii podurzędników, jak mylnie ogłoszono.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, 20 kwietnia 1914.

Amortyzacye.

L. cz. T. 10/14 (1) (6893 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Maksymiliana i Sabiny Mogilnickich z Kolomyi wdraża się postępowanie, celem amortyzacji blankietu wekslowego za 6 kor., rzekomo przez wnioskodawców Maksymiliana i Sabiny Mogilnickich zagubionego, na odwrotniej stronie przez nich podpisanego, zrzeszą niewypełnionego.

Posiadaczka powyższego blankietu wekslowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu blankiet ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Kolomyja, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. T. 37/14 (1) (4467 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Powoznego Banku depozytowego filia Stanisławów wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lemberg den 21 September 1919 für Kr. 9000 o następującej treści: „Am 21 Jänner 1914 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre eigene — die Summe von Kronen neutausend den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Dominik hr. Potocki in Lemberg Lindego 9, Józef Potocki mp., Dominik hr.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Kolomyja, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. T. 37/14 (1) (4467 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Powoznego Banku depozytowego filia Stanisławów wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lemberg den 21 September 1919 für Kr. 9000 o następującej treści: „Am 21 Jänner 1914 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre eigene — die Summe von Kronen neutausend den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Dominik hr. Potocki in Lemberg Lindego 9, Józef Potocki mp., Dominik hr.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Kolomyja, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. A. 99/14 (5) (6516 1—3)

Ed y k t
z wezwaniem nieznaných sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie ogłasza, że w dniu 19 marca 1914 w Kul-

Potocki mp., a tergo Józef Potocki mp., zahlen Sie an die Ordre der Allgem. Depositenbank Filiale in Stanislaw Blum et Rosin mp, unleserliche Unterschriften mp.

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. Nc. I. 436/14 (4) (6925 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Antoniego Sitka z Wyżnego wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej, rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej L. r. 392, wystawionej na kwotę 100 kor. przez Towarzystwo eskontowe w Strzyżowie, na imię Wojciecha Sitka

Posiadacza powyżej opisanej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Strzyżów, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. T. 12/14 (2) (6897 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jerzowej hr. Dzieduszyckiej wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo zagubionego weksla na sumę 822 kor. 50 opiewającego, przez Jerzową z Serwatowskich hr. Dzieduszycką akceptowanego, dnia 30 czerwca 1914 płatnego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 31 marca 1914.

L. cz. T. 2/14 (1) (6815 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Judy Leiby Alefanca kupca w Kamionce strumikowej wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych weksli, a mianowicie: 1. z daty Kamionka strumikowa dnia 10 listopada 1913 na kwotę 400 kor. opiewającego, płatnego w 4 miesiącu od daty i 2. z daty Kamionka strumikowa 10 listopada 1913 na kwotę 472 kor. 50 hal opiewającego, płatnego w 5 miesięcy od daty obu akceptowanych przez Judę Leibę Alefanca nie zaopatrzonej podpis m wystawcy-positadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby w przeciągu 45 dni po płatności t. j. co do pierwszego weksla do dnia 25 kwietnia 1914 zaś co do drugiego do dnia 25 maja 1914 prz-dłożyli je podpisanemu sądowi, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.
Złoczów, dnia 17 stycznia 1914.

L. cz. T. 32/14 (3) (6466 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Schewacha Kupferberga wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładowych Galic. Kasy oszczędności we Lwowie, na nazwisko „Schewach Kupferberg“ Nr. 40.456 na kwotę 750 kor., zaś Nr. 82.993 na kwotę 1000 kor. opiewających.

Posiadacza powyższych książeczek wkładowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 26 marca 1914.

L. cz. T. 39/14 (1) (6468 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jakóba Wolischa, kupca ze Lwowa, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów 31 grudnia 1913 na 531 kor. opiewającego, płatnego w 6 miesięcy od daty wystawienia, wystawionego przez p. Jakóba Wolischa a akceptowanego przez p. Feliksa Marcelega Schindlera.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od 1 lipca 1914, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 21 marca 1914.

L. cz. T. IV. 21/13 (4) (6538 1-3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Macieja Urbana.

Maciej Urban syn Józefa, urodzony w r. 1839, po śmierci żony i dzieci, przed 15 laty wydalł się z gminy swej Zgłobice i ctdąd ślad o nim zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ust. c. przeto wdraża się na prośbę Józefa Piekarza jego siostrzeńca, postępowanie celem uznania za zmarłego i kuratorem ustanawia Jana Biela ze Zgłobice.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Janowi Bielowi, wójtowi w Zgłobicach, wiadomości o powyż wymienionym.

Macieja Urbana wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sędem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 11 marca 1915 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 11 marca 1914.

L. cz. Nc. I. 329/14 (2) (6623 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Wincentego Matysza, o-

grodnika w Piekarach, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Spółki oszczędności i pożyczek w Liszkach Nr. 763 na 376 kor. 81 h., opiewającej na imię Wincentego Matysza ogrodnika w Piekarach wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Liszki, dnia 9 marca 1914.

L. cz. T. 10/14 (2) (6805 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Mendla Halperna, kupca w Radymnie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla bez daty z wypisanym terminem płatności w dniu 10 lipca 1914 na kwotę 241 kor. 36 h. opiewającego, zaopatrzonego podpisem Mendla Halperna.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc, w

przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemysł, dnia 11 kwietnia 1914.

L. cz. T. VI. 7/14 (2) (6798 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Seliga Trellera, kupca w Krakowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr. 240.480, na imię Seliga Trellera wystawionej, a wedle salda z dnia 1 stycznia 1914 na kwotę 117 kor. 68 h. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, licząc od trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej książeczka ta za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.
Kraków, dnia 16 marca 1914.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: 222, 542, 622□, 735, 845, 955, 110*, 125, 220§, 530, 751†, 825, 940

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 715, 1125, 147§, 215, 525, 1030, 1043†

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: 1207, 523††, 543*, 740, 1028†, 145, 535, 631, 926

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następujący dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 720, 900, 1140, 620, 1100, 1142§

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 745, 955, 143, 830

Ze Sokala: 705, 100, 738

Z Jaworowa: 804, 420

Z Podhajec: 1110, 1020

Ze Stojanowa: 950, 630

na dworzec „Lwów-Podzamecze“:

Z Podwołoczysk: 656, 1105, 1as*, 158, 506, 1012, 1031†

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 726*, 1049, 1001, 1200§

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 931, 611.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 708*, 1031, 303*, 941, 1142§

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: 1235, 335, 825, 832, 126†, 205§, 245, 340*, 550, 700, 730, 1110

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 608, 1040, 200, 245§, 255†, 840, 1115

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: 245, 610, 910, 1003, 230, 312*, 552†, 750††, 1100

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 725, 1002§, 150, 650, 815, 1125

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 652, 905, 350, 1056

Do Sokala: 750, 235, 750, 1135*

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 840, 631

Do Podhajec: 555, 453

Do Stojanowa: 805, 600

z dworca „Lwów-Podzamecze“:

Do Podwołoczysk: 623, 1100, 214, 258*, 312†, 902, 1133

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 609, 134*, 515, 1040§

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 822, 617.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 628, 153*, 536, 745*, 1059§

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzechowic: codziennie 655

codziennie: od 1 maja do 30 września 726
od 1 czerwca do 31 sierpnia 837, 1100, 341, 515, 930

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 341, 930
od 1 czerwca do 31 sierpnia 154

Z Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września 911

od 1 czerwca do 31 sierpnia 125.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia 1010.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września 900

Z Winnik: tylko w sobotę 1216

z dworca głównego:

Do Brzechowic: codziennie 600

codziennie: od 1 maja do 30 września 431
od 1 czerwca do 31 sierpnia 724, 1005, 225, 615, 835

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 225, 835
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1247

Do Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września 303

od 1 czerwca do 31 sierpnia 1015.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 111

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września 225

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem Godziny nocne od 600 wieczór do 559 rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Podróże morskie

dla wypoczynku i rozrywki

parowcem austriackiego

Lloydu

„THALIA“

V. Podróż do Marokko, na wyspy Kanaryjskie i do Hiszpanii od 21 kwietnia do 21 maja: Tryest, Korfu, Palermo, Algier, Gibraltar, Tanger, St. Cruz (Port Orotava), Madaira, Cadyx (Sevilla), Malaga (Granada), Palma de Malona, Barcelona, Monte Carlo, Genua.
Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 700.—.

VI. Do Hiszpanii, Portugalii i na północ od 24 maja do 15 czerwca: Genua, Monte Carlo, Barcelona, Valencia, Malaga (Granada), Gibraltar, Tanger, Cadyx (Sevilla), Lizbona, Arosa Bay (Sant Iago), Cowes (wyspa Wight), Amsterdam.
Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 450.—.

W lecie odbędą się trzy podróże na północ.

Zamówienia przyjmuje Agencja Austr. Lloydu dla Galicyi. Biuro miastowe c. k. kolei państwowych we Lwowie, ul. Jagiellońska 1. 3.

Adres telegr. „Stadtbureau“.

Telefon Nr. 234.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez **M. FISCHLERA**

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO
Lwów, Jagiellońska 1. 3.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcje międzynarodowych malarzy
kompletne roczniki 1906, 1908, 1909
poleca

po wyjątkowo niskich cenach
ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.

Roczniki

„Wędrowca“

1912

można nabyć po niższej cenie za 12 koron.
Biuro Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

Klisze: widoków, typów i t. p.

raz tylko używane
tanio do nabycia w biurze dzienników
Sokołowskiego, Lwów, ul. Jagiellońska 1. 3.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ZURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prośbę po cenach redakcyjnych
Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Wydzierżawie

majątek od 200 do 800 morgów
w Galicyi Zachodniej.

Zgłoszenia: Biuro St. Sokołowskiego
Lwów, Jagiellońska 3, R. B.

200.000 — 300.000

umieszczę

na pierwszą hipotekę
realności we Lwowie.

Zgłoszenia: Biuro Sokołowskiego
Lwów, Jagiellońska 3, pod R. B.

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po kor. 1'80, 1'92, 2'—, 2'08 i 2'16 za pół kłgr. poleca

handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Lwów, ul. Akademicka 5.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Fryzjerka

MARYA LECHOWA
poleca P. T. Paniom swe usługi
ulica Łyczakowska 1. 23.

Poszukuje się kupna

starych **MEBLI** mahoniowych

ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“.

Biuro ogłoszeń, Ul. Jagiellońska 1. 3.

Filozof IV. r. (matem. i fizyka) poszukuje lekcyje ewentualnie lektorat polski niemiecki lub francuski ewent. ranne zajęcie. — Wymaganja skromne. —
— E. U. Głęboka 1. 14, parter 49. —

Telefon 234.

Telefon 234

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU“.

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 3.

(Przedtem Pasaż Hausmana 9).

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacji.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacji kolei i złodziei kieszonek, biuro sprzedaje także bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe, zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kolobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes, i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnić się zniżki kolejowe, legitymacye oszczędnościowe i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych „Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego“ do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

Ogłoszenie licytacji.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że zastawione

w Kasie Zaliczkowej

od 2 stycznia 1913 do 30 czerwca 1913 od Nr. 21.617 do 43.769

nieprolongowane lub niewykupione kosztowności będą

w dniach 18 i 19 maja 1914

o godzinie 9-tej przed południem

w obec c. k. Notaryusza

przez publiczną licytację najwięcej ofiarującemu

za gotowiznę sprzedane.

Licytacja odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego, plac Halicki Nr. 15.

UWAGA. Tylko do dnia poprzedzającego licytację mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Dyrekcya.

OGŁOSZENIE.

Komitet fundacji posagowej Wolfa Kesslera w Żurawnie podaje do wiadomości, że w roku 1914 udzieli jednego posagu paniencie z fundatorem spokrewnionej, wyznania mojżeszowego, czei nieposzlakowanej w wieku 15—30 lat.

Podania zawierające:

1. świadectwo urodzin i przynależności;
2. świadectwo ubóstwa i moralności;
3. wykaz pokrewieństwa z bł. p. fundatorem i
4. wyraz ewentualnego sieroctwa

naależy wnieść w przeciągu dni 30, licząc od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ do Rabinatu w Żurawnie.

Komitet fundacji Wolfa Kesslera.

PORTRETY

Adama Mickiewicza

Ks. Józefa Poniatowskiego

Jana Dąbrowskiego

Tadeusza Czackiego

reprodukcyje ze słynnych portretów

w gustownych ramach i za szkłem

są do nabycia po 8 koron

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Za porto i opakowanie na prowincję dolicza się 1 koronę.

MADONNA DOLOROSA

reprodukcyja kolorowa ze słynnego obrazu F. KRUDOWSKIEGO jest do nabycia w gustownych ramach i za szkłem w cenie

25 koron

za porto i opakowanie dolicza się 1 kor.

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego

Lwów, ul. Jagiellońska 1. 3.

Na żądanie przesyła się odbitkę niekolorową.

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracja polska

TYGODNIK

Przeszło tysiąc stron tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracji rocznie.

55 lat
istnienia

ILLUSTROWANY

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 zamieści najnowszą świetną powieść

Henryka Sienkiewicza „LEGIONY“

część pierwsza „W KRAJU“, część druga „POD DĄBROWSKIM“ wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracji W. Kossaka.

Powieść „LEGIONY“ „Tygodnik Ilustrowany“ zaczął drukować w grudniu r. 1913. Nowi prenumeratorzy początek powieści mogą nabywać po 30 hal. Z przesyłką 40 hal.

Nadto „Tygodnik Ilustrowany“ w r. 1914 drukować będzie najświeższą powieść Włod. Perzyńskiego „ZŁOTY INTERES“ oraz dokończenie powieści Wacława Sieroszewskiego „BIENIOWSKI“.

Artykuły wstępne, naukowe, społeczne i literackie pierwszorzędných publicystów i literatów polskich. — Stałe przeglądy wystaw naszych z udziałem wszystkich malarzy polskich i obcych. — Ilustracje odzwierciedlające zdarzenia chwili bieżącej. — TEART, SZTUKI PŁASTYCZNE. — PIŚMIENICTWO OBCE.

W r. 1914 wszyscy prenumeratorowie roczni „Tygodnika Ilustrowanego“ oprócz 52 numerów pisma otrzymają bez dopłaty:

12 tomów „Ciekawych Powieści“

„Przegląd Bibliograficzny“

Zeszyt albumowy

„Świat Dziecięcy“ z rycinami kolorowanymi, jako premium nadzwyczajne.

Prenumeratę przyjmują: Administracyja „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie:

Ul. Jagiellońska 3, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:

kwartalnie	6-80 kor. z oprawą książek	8-30 kor.	kwartalnie	7-20 kor. z oprawą książek	8-70 kor.
półrocznie	13-60 kor. „ „	16-60 kor.	półrocznie	14-40 kor. „ „	17-40 kor.
rocznie	27-20 kor. „ „	33-20 kor.	rocznie	28-80 kor. „ „	34-80 kor.

W Galicyi z przesyłką pocztową:

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

Odpowiedzialny za Redakcyję we Lwowie: Artur Schröder.

Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

Wszystko najdokładniej pasuje

jeżeli używa się kroju

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę,

obecnie wyłącznie w Biurze dzienników

St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Okazyja!

Za półdarmo!

Okazyja!

Dopóki zapas starczy!

Pojedyncze zeszyty ilustrowanych pism z lat: 1911, 1912, 1913

„Sport im Bild“, „Die Woche“, „Meggendorfer Blätter“,

„Die Muskette“, „Simplicissimus“, komplety „WĘDROWCA“

za połowę ceny do nabycia

w Biurze dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, ul. Jagiellońska 3.

Na prowincję wysyłka za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należności

Okazyja!

Za półdarmo!

Okazyja!

Kuryer kolejowy Cena 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 1. 3.